

ЗВЯЗДА

№ 196 (5272)
ЧАЦВЕР
29
ЖНІУНЯ
1935 г.
ГОД Выхадня XVIII

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

С Ё Н Н Я У Н У М А Р Ы:

НАСТУПЛЕННЕ ФАШЫЗМА І ЗАДАЧЫ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА У ВАРШАВЕ ЗА АДЗІНСТВА РАБОЧАГА КЛАСА СУПРОЦЬ ФАШЫЗМА (РЭЗАЛЮЦЫЯ ПА ДАКЛАДУ ТАВ. ДЗІМІТРАВА, ПРЫНЯТАЯ VII КАНГРЭСАМ КОМІТЭРНА 20 ЖНІЎНЯ 1935 ГОДА).
АБ ЗАДАЧАХ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА У СУВ'ЯЗІ З ПАДРЫХОўКАЙ ІМПЭРЫЯЛІСТАМІ НОВАЯ СУСВЕТНАЯ ВАЙ.

НЫ (РЭЗАЛЮЦЫЯ ПА ДАКЛАДУ ТАВ. ЭРКОЛІ, ПРЫНЯТАЯ VII КАНГРЭСАМ КОМІТЭРНА 20 ЖНІЎНЯ 1935 ГОДА).
АРТЫКУЛЫ: ПЕРАДАВЫ — МАЛАТАРНІ НА ПОЎНЫ ХОД ЧЫРВОНАЙ АРМІІ — ВЕРНЫХ СЫНОЎ НАРОДУ.
ТАВ. ВАРАШЫЛАЎ У БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУЗЕ.
ПАВЕДАМЛІВННЕ ТАСС.
У ПРЭЗІДУМЕ ЦВК ССОР.

МАЛАТАРНІ—НА ПОУНЫ ХОД

Партыя і ўрад з года ў год падкрэсліваюць выключнае значэнне правільнай арганізацыі маладзбы. Чэрвеньскі пленум ЦК ВКП(б) абав'язваў пачаць маладзбу на трэці-пяты дзень ад пачатку касавіцы. Кароткія тэрміны маладзбы з'яўляюцца адным з важнейшых звянаў хлебадачы, вярнейшым сродкам барадзбы са стратамі і псаваннем зярна, лепшым сродкам абароны калгаснага добра ад раскравання і ўсякага роду жульніцкіх махінацый класавога ворага.

Совет народных камісараў Саюза ССР, выходзячы з асаблівага значэння арганізацыі маладзбы, прыняў спецыяльную пастанову аб аплале машыністам і іншым работнікам на маладзбе. Устаноўлен рад мерапрыемстваў, стымулюючых чэснаую, добрасумленную работу на гэтым рашаючым участку ўборачнага фронту. Аплата работаючым на маладзбе на аснове прамай здельшчыны з прэміямі за перавыкананне ўстаноўленай нормы выпрацоўкі ўзмацняе зацікаўленасць у хутчэйшым і лепшым абмалоце. Парадак, пры якім машыніст на малатарні з'яўляецца начальнікам маладзельнага аграгата, устанавіў тую абязлічку і безадказнасць, якой характарызаваўся работа на таку ў мінулыя гады. У правільнай арганізацыі маладзбы зацікаўлен і ўвесь калгас і тая спецыяльныя кадры, якія абслугоўваюць малатарні.

Менскі, Аршанскі, Слуцкі раёны і рад перадавых сельсаветаў і калгасаў вышлі пераможцамі ў хлебадачы толькі таму, што там рашэнні партыі і ўрада аб аплале машыністам праводзіліся ў жыццё. Малатарні працавалі з поўнай нагузкай. Кожны ўчастак быў абязпечан партыйным кіраўніцтвам і кантролем.

У БССР налічваецца 1.469 складавых і поўскладаных і каля 25 тыс. конных малатарань. Усяго патрэбна абмалоціць па ўсёй БССР каля 1.700.000 гектараў урадкаю. Давіда падлічана, што пры двух-

зменнай рабоце малатарань і правільнай арганізацыі працы зусім лёгка можна абмалоціць 40 тысяч гектараў у дзень. Значыць, што за 42, максімум 45 дзён, можна ўпаўне скончыць маладзбу. Акрамя гэтага, на 160 пунктах арганізавана электрамаладзба, якая зусім не ўвайшла ў наш падлік. У нас жа, у БССР па становішчу на 25 жніўня — гэта значыць за 20—25 дзён маладзбы — план выканан толькі на 36 проц. Шматлікія факты паказваюць, што прычыны зьяўляюцца ў беспрытульнасці маладзбы, у антымеханізатарскіх тэндэнцыях, у тым, што райкомы партыі, МТС, кіраўнікі многіх калгасаў не ўдзяляюць маладзбе патрэбнай увагі.

У Тураўскім раёне ёсць 42 конных малатарні. Ні адна з іх на маладзбе не выкарыстоўваецца. Пры абмалоце на трактарных малатарнях дапускаюцца вялікія страты. Трактарысты МТС Козыраў, Жураўскі і Акуліч, скарыстоўваючы адеўнасць кантролю, пускаюць у малатарню цэлыя снапы. У выніку ў калгасах застаецца многа зярна. У калгасе «Новае жыццё» пасля абмалоцы ў самоте засталася 6 проц. зярна. У Смалявіцкім раёне кіраўніцтва маладзбой даручана былому ўласніку млына Граховічу, які ўзначальвае антымеханізатарскія тэндэнцыі ў МТС. У калгасе «Зара», Амелянаўскага сельсавета, складаная малатарня выбыла са строю. Падавальшчыкам у барабан быў пастаўлен чужды элемент, які ўкінуў у барабан маладзку.

Такіх падобных агіднейшых фактаў можна было прывесці мноства. Але ўсе яны гавораць аб тым, што там-сям на месцы не даецца адпору класавому ворагу, які імкнецца нашкоўзіць пролетарскай дзяржаве і калгаснікам на рашаючых участках барадзбы за ўрадак — маладзбу і хлебадачы.

Кіраўніцтва многіх раёнаў не бяруць пад увагу, што без арганізацыі бесперабойнай работы на маладзбе ім не выканаць у тэрмін,

указаны партыяй, план хлебадачы, за што яны нясуць асабістую адказнасць.

Дырэктары МТС у большасці сваёй ускладаюць работу па арганізацыі маладзбы на другарадных асобы, а самі вельмі мала альбо зусім не бываюць на таках. У выніку атрымаецца, што ў такім агрэгата, які патрабуе сапраўднай канверсійнай сістэмы работы, няма нават мінімуму арганізацыйнасці.

Машыніст павінен быць начальнікам аграгата — гэта праўда. Але гэта значыць, што кіраўніцтва МТС у першую чаргу, а таксама кіраўнікі калгасаў, абавязана стварыць усе неабходныя ўмовы, пры якіх машыніст змог-бы ў поўнай меры скарыстаць свае правы адзінаначальніка. А многія дырэктары МТС і старшыні калгасаў рашылі, што дастаткова назваць маладзельшчыка — начальнікам аграгата, — і поспех маладзбы будзе забяспечан.

Маладзельны ток з'яўляецца тым пунктам, дзе асабліва патрабуецца партыйнае вока і кантроль. Треба павялічыць з беспрытульнасцю малатарань, што з'яўляецца адной з галоўных прычын затрымкі маладзбы.

Треба неадкладна правесці і пусціць у ход усе малатарні. Малейшыя спробы ігнаравання механізаванага абмалоцы павінны сустраць рашучы адпор партыйных і савецкіх арганізацый усіх чэсных калгаснікаў.

Кожны машыніст павінен атрымаць у сваё распараджэнне столькі людзей, колькі патрабуецца для бесперабойнай работы машыны.

Машыніст і людзі, што працуюць на маладзбе, павінны быць акружаны клопатамі і ўвагай. Час зразумець, што малатарні, ад якіх работы якой залежыць рэзультат урадкаю і ступень арганізаванасці ў выкананні калгасамі сваіх абавязкаў перад пролетарскай дзяржавай, павінны стаць у цэнтры ўвагі партыйных арганізацый, МТС і калгасаў.

Тав. ВАРАШЫЛАЎ У БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУЗЕ

27 жніўня народны камісар абароны тав. Варашылаў прыбыў у Беларускаю ваенную акругу і сумесна са старшынёй Саўнаркома БССР т. Галаздедам і камандуючым Беларускай ваеннай акругай т. Убарзвічам выехаў у часці акругі.

Вестка аб прыездзе Клімента Ефрэмавіча быстра разнеслася, і тысячы людзей выходзілі на вуліцы гарадоў і калгасаў, праз якія праязджаў нарком, каб выказаць яму сваю любоў і гарачую любоў да сваёй радзімы. Машына т. Варашылава была завалена кветкамі, якія дарылі яму работніцы, калгасніцы і дзеці.

Тав. Варашылаў аглядзеў авіяцыйнае злучэнне, якім камандуе тав. Кармалік. Паміма прадазначаных к палёту часцей т. Варашылаў даў загад надняць у паветра ўсе самалёты злучэння і паставіў ім розныя вучэбныя заданні. На працягу 20 мінут, даных наркомам для выканання загаду, усе самалёты вырулілі на старт і пашлі ў паветра.

Адначасова т. Варашылаў загадаў па радыё другому авіяцыйнаму злучэнню, размежчванаму ў 100 кіламетрах ад аэрадрома, на якім знаходзіўся нарком, неадкладна прыбыць, набраўшы вышыню 5 тысяч метраў. Быстра надзеўшы цёплае абмундыраванне, злучэнне тав. Смушневіча выканала загад нарком, апусціўшыся ў поўным складзе з вышыні 5 тысяч метраў на ўказаны аэрадром.

Тав. Варашылаў правесці таксама баявую падрыхтоўку танкавага злучэння, якім камандуе тав. Тыльмань. Былі праведзены справядзачныя вучэнні механізаваных часцей, дэманстраваўшых атаку танкаў з баявой стральбай на мішнях, кіраванне боем танкаў па радыё і іншыя віды складаных практыкаванняў. Нарком з каманднай вышкі асабіста даваў указанні па ходу вучэння.

Тав. Варашылаў, выступаючы перад строем лётчыкаў і танкістаў, абавязваў іх да выканання ўсёй працы з вышэйшымі вынікамі.

ЗВОДКА

ходу апрацоўкі і цераблення ільну, здачы дзяржаве ільносемя, уборкі збожжавых, сьвябы азімых, сіласавання, падняцця зябі і цаліны, сеназдачы па раёнах БССР на 25 жніўня 1935 года

Раёны	Усяго апрацавана ільну і раб-слана	Цаліна (гектараў з жоць)	Ільняна ільну	Здача дзяр-жаве ільносемя	Здачы азімых і ранніх ара-ных	Асцотуравана азімых і ранніх ара-ных	А'малоцана	Пасяла азімых	Засіласавана	Паднята зябі	Паднята цаліны	Сеназдача	
1. Прапойскі	100,0	0,9	100	44,9	100	100	56,2	25,1	81,5	7,9	69,4	123,4	
2. Касцюковіцкі	100,0	0,1	100	75,6	100	100	43,7	21,4	46,5	3,3	24,7	106,5	
3. Клімавіцкі	93,4	0,9	99,4	56,5	100	94,2	34,3	28,1	85,2	5,4	43,5	80,5	
4. Багушэўскі	92,7	10,8	100	55,8	99,4	97,5	11,4	12,1	124,7	—	96,0	95,2	
5. Смільвіцкі	92,5	2,0	100	28,4	100	93,2	30,8	13,2	80,2	0,6	87,8	59,5	
6. Хопіцкі	92,2	1,8	100,5	46,1	100	99,6	86,4	7,9	42,0	2,4	61,8	106,2	
7. Церахаўскі	91,7	0,1	100	69,0	100	100	79,5	8,6	62,3	—	34,4	103,1	
8. Пухавіцкі	91,0	—	94,7	68,6	95,9	83,5	34,2	2,2	63,4	2,6	75,2	106,2	
9. Лоеўскі	90,9	4,5	100	81,5	100	100	66,7	7,1	75,4	—	101,1	90,4	
10. Расонскі	90,8	40,2	95,2	2,0	86,0	83,3	31,6	11,0	67,0	0,4	47,6	96,2	
11. Крупскі	90,3	22,6	100	7,1	100	99,5	69,1	0,1	65,3	0,7	79,3	105,1	
12. Крывенскі	89,7	54,5	99,9	0,2	95,2	72,2	21,8	9,1	68,1	0,8	28,9	111,2	
13. Сенненскі	87,2	4,3	100	47,6	86,7	84,2	26,7	5,8	55,9	—	69,3	69,0	
14. Чашніцкі	86,6	1,4	100	67,1	100	89,2	31,9	3,0	60,5	—	49,8	107,1	
15. Камярынскі	85,2	7,1	96,1	27,3	100	100	34,2	9,7	66,1	2,6	24,7	70,3	
16. Бешанковіцкі	84,7	5,6	100	32,3	96,5	90,1	22,8	1,2	22,2	—	52,5	101,2	
17. Аршанскі	83,4	3,4	100	92,1	100	93,7	38,7	23,9	70,6	2,5	68,1	107,1	
18. Лепельскі	82,2	—	100	9,0	98,3	91,2	38,4	16,9	51,8	0,2	37,5	122,0	
19. Бялыніцкі	81,8	0,3	100	50,5	100,0	98,3	36,0	11,4	67,0	—	67,6	88,8	
20. Кіраўскі	80,8	45,6	91,6	32,8	100,0	100,0	32,0	17,0	68,9	0,8	69,9	103,3	
21. Быхаўскі	79,9	—	97,5	55,6	100,0	97,3	32,3	3,3	27,3	—	50,0	49,3	
22. Асвейскі	79,2	31,4	99,5	5,0	80,0	63,5	28,9	3,3	40,0	—	23,8	112,2	
23. Рэчыцкі	78,7	1,5	100,0	41,2	100,0	100,0	49,1	2,7	64,1	3,8	44,2	27,5	
24. Полацкі	78,3	28,9	100,0	9,9	96,7	94,2	27,9	22,5	28,9	—	33,4	76,0	
25. Клічаўскі	77,9	—	98,9	29,5	100	100	21,2	13,5	41,8	1,1	30,7	89,1	
26. Парыцкі	77,6	5,8	100	39,7	99,6	100	39,6	0,8	54,1	4,9	57,9	80,9	
27. Дрыбінскі	77,6	1,1	93,8	45,4	99,4	100	34,8	19,8	41,5	0,5	76,1	67,5	
28. Рагачоўскі	76,8	1,4	100	43,7	100	97,2	39,3	7,5	51,6	—	35,3	74,8	
29. Хойніцкі	76,7	1,2	100	52,8	100	99,7	36,3	6,9	93,8	5,2	35,4	53,5	
30. Менскі	76,6	—	100	63,6	99,9	98,3	27,2	4,2	39,4	4,2	89,0	110,0	
31. Віцебскі	76,4	15,9	99,9	—	—	95,1	90,6	37,5	16,1	51,9	—	36,4	101,1
32. Лёвненскі	74,6	1,7	100	8,2	92,8	74,1	41,7	20,1	64,4	—	55,3	77,9	
33. Грэскі	74,4	—	100	57,8	100	100	25,2	8,7	22,1	22,9	61,5	97,9	
34. Чарвонапольскі	73,9	—	100	53,3	100	98,5	33,1	10,6	69,2	2,2	65,4	72,8	
35. Даманавіцкі	72,5	2,0	96,1	10,5	100	100	56,5	2,8	91,9	9,7	79,9	71,6	
36. Халопеніцкі	72,3	6,7	100	2,8	100	98,7	38,9	2,4	54,2	3,4	43,9	95,8	
37. Веткаўскі	71,4	0,6	100	60,6	100	100	42,8	4,0	70,3	1,9	31,7	110,9	
38. Талачынскі	71,2	8,9	100	35,3	95,3	95,2	34,7	63,8	83,5	0,9	82,8	86,9	
39. Гарадокскі	70,7	16,8	99,2	18,7	99,1	89,3	51,2	34,4	81,2	0,6	41,9	50,8	
40. Старобінскі	69,8	1,5	100	53,4	100	100	18,8	1,2	54,1	10,2	64,0	94,5	
41. Барысаўскі	69,7	7,9	94,2	30,9	100	100	50,6	1,7	35,6	11,9	55,9	103,0	
42. Кармянскі	69,3	1,6	96,9	52,6	97,2	96,9	30,6	1,8	47,9	4,7	51,9	85,2	
43. Любаньскі	69,2	—	100	27,3	100	100	58,4	0,3	99,2	9,0	104,3	80,1	
44. Добрушскі	69,6	—	100	52,1	100	100	60,5	5,1	82,3	0,3	49,3	70,2	
45. Сьвіслацкі	68,4	3,1	100	26,4	95,4	97,3	47,1	4,9	56,3	0,3	30,3	84,3	
46. Журавіцкі	68,1	—	95,0	13,4	97,5	96,2	29,4	0,6	52,1	—	26,3	84,3	
47. Мухаўскі	67,7	4,2	99,5	26,6	89,4	83,4	37,9	29,1	62,2	—	66,6	101,1	
48. Лагойскі	67,7	0,3	100	25,6	95,7	88,0	23,6	9,4	43,7	0,2	37,9	85,4	
49. Уздзенскі	67,0	—	100	54,6	100	100	29,8	2,7	13,3	13,8	7,7	103,8	
50. Нараўляцкі	66,8	4,0	91,0	21,1	100	100	40,8	4,5	36,0	—	92,1	61,6	
51. Гомельскі	66,4	—	99,5	65,1	100	100	64,0	5,2	46,2	9,6	28,5	99,2	
52. Чэрвеньскі	66,3	—	93,3	34,8	100	96,6	23,5	6,1	22,5	4,8	59,5	79,8	
53. Бярозаўскі	65,4	0,1	100,0	49,0	100	96,3	47,2	5,1	68,2	5,5	100	96,0	
54. Ретвільскі	65,0	8,5	100	11,5	96,8	99,7	41,2	7,5	72,1	0,4	39,0	105,9	
55. Дубровенскі	63,0	—	100	30,0	94,7	69,3	37,0	12,1	65,9	—	31,9	90,3	
56. Ушацкі	64,9	1,3	100	5,1	95,6	93,2	25,9	13,2	31,6	0,4	37,1	96,0	
57. Чырвонаслабодскі	64,5	—	100	26,8	100	100	30,3	1,4	33,8	—	61,6	95,1	
58. Слуцкі	63,7	—	100	70,8	100	97,7	27,0	20,2	55,2	3,7	58,6	101,5	
59. Бягомльскі	63,4	—	96,5	—	99,6	95,5	39,5	21,8	38,5	1,7	33,5	99,0	
60. Жлобінскі	63,1	4,9	93,1	44,8	100	93,2	31,9	1,8	40,9	2,6	32,8	60,1	
61. Брагінскі	61,2	6,4	100	62,4	100	100	44,5	2,2	68,1	8,6	24,5	54,7	
62. Уварыцкі	61,2	—	100	50,9	99,5	99,4	33,7	3,1	57,6	1,4	37,0	8	

и сличен партийным кіраўніцтвам і кантролем.

У БССР налічваецца 1.469 складаных і поўскладаных і каля 25 тыс. конных малатарань. Усяго патрэбна абмалаціць па ўсёй БССР каля 1.700.000 гектараў ураджая. Докладна падлічана, што пры двух-

нецца нашкоўдзіць прататарскай дзяржаве і калгаснікам на рашаючых участках барацьбы за ўраджай — малацьбе і хлебазлачы.

Кіраўніцтвы многіх раёнаў не бяруць пад увагу, што без арганізацыі бесперабойнай работы на малацьбе ім не выканаць у тэрмін,

арэзумець, што малатарні, ад якасці работы якой залежыць рэзультат ураджая і ступень арганізаванасці ў выкананні калгасамі сваіх абавязкаў перад пролетарскай дзяржавай, павінны стаць у цэнтры ўвагі партыйных арганізацый, МТС і калгасаў.

Чырвоная армія—верных сыноў народу

Дзямі быў апублікован загад народнага камісара абароны СССР тав. Варашылава аб прызыве ў рады Чырвонай арміі грамадзян 1913 года нараджэння. Па БССР прызыў пачнецца з 15 верасня.

З вялікім задавальненнем наша моладзь чакае гэтага выдатнага дня, калі яна стане ў рады гераічнай Чырвонай арміі. Няма большага гонару, як быць чырвонаармейцам, быць верным абаронцам рубяжоў Савецкай краіны. Таму з такой вялікай радасцю рыхтуецца моладзь да прызыву. З прыходам у Чырвоную армію ў многіх соцень і тысяч маладых слесараў, кавалёў, трактарыстаў, жывёлаводаў збываецца заветная мара — стаць лётчыкамі, танкістамі, снайперамі.

Аўладаўшы тэхнікай вайсковай справы, кожны з маладых людзей нашай краіны стане доблесным абаронцам нашай слаўнай соцыялістычнай радзімы. А гэта вялікае шчасце—быць доблесным байцом сваёй арміі.

«Упершыню ў свеце рабочыя і сяляне стварылі сваю ўласную армію, якая служыць не панам, а былым рабам, зараз вызваленным рабочым і сялянам». Гэтыя словы вялікага правадцыра працоўных таварыша Сталіна добра вядомы ўсім працоўным краіны і моладзі.

У нябыт адышлі тыя дні, калі слова «армія» і «прызыў» гучэлі таксама палахліва, як «магіла» і «турма». 18 год прайшло з таго часу, як прызыў быў народным го-

рам. Ліліся слёзы матак, сёстраў і жонак. Перад страхам казармы залівалі сібухай сваё гора навабранцы.

У гэтыя горкія дні нядолі народ склаў песню аб «последнем нынешнем денечке», песню аб слёзах, аб палахлівай разлуцы. Палахала і страшная казарма, дзе з чалавека рабілі раба, шэрую скацінку. Палахала навабранца невядомаць за лёс пакінутай самі, за свой уласны лёс. З прызыўніка і салдата старой царскай арміі рыхтавалася гарматнае мяса, рыхтавалася безгалосая істота для абароны капіталістаў і памешчыкаў. Ведаў аб гэтым навабранец, і гора і роспач яго павялічваліся.

Служыць у Чырвонай арміі — вялікі гонар, і ў яе можа быць прынята толькі працоўная моладзь, толькі верныя сыны сваёй радзімы. І першачарговай задачай не толькі прызыўных камісій, але ўсіх партыйных і прафесіянальных арганізацый з'яўляецца работа па класавому адбору прызыўнікоў. Разгромаваны астаткі класавога ворага ўсякімі мерамі хочудь збыцц і пралезці ў Чырвоную армію. Патрэбна большэвіцкая пільнасць, каб адсеяць усіх тых, каму наша краіна не можа дараваць насіць ганаровае імя чырвонага байца.

У Гомелі за кароткі час папярэдняй падрыхтоўчай к прызыву работы ўжо выкрыта 8 куцацкіх сынкоў, якія пад маскай рабочых

хацелі прабрацца ў рады Чырвонай арміі.

Грамадскія арганізацыі Менбу да выкрылі кулака Тарасовіча, які быў змяніў сваё прозвішча на Карынінскі.

Гэтыя факты яшчэ раз пацвярджаюць неабходнасць узмацнення класовай пільнасці пры адбору прызыўнікоў.

Немалое значэнне мае і палітычная і вайсковая падрыхтоўка прызыўнікоў. Асобныя арганізацыі, напрыклад, Менскі ваенкамат і гарком комсамола праводзяць паліткурсы прызыўнікоў. Гомельскі Асаовіяхім сярод прызыўнікоў правёў адпаведную работу і 80 проц. прызыўнікоў з'яўляюцца варашылаўскімі стражамі.

Значна горш справа абстаіць у Магілёўскім раёне. На некаторых прадпрыемствах, як трубафіцыйны і металічны заводы, ніякай работы з прызыўнікамі не было праведзена. Сярод прызыўнікоў ёсць нават малаграматныя. У Магілёўшчыне яўна недаацанілі палітычнай важнасці вайсковай, палітычнай і агульнаасветнай падрыхтоўкі прызыўнікоў.

Часу да пачатку прызыву асталася мала. Задача ўсіх арганізацый — выправіць асобныя недахопы з тым, каб дастойна сустрэць дзень прызыву, дзень усенароднага свята. Працоўныя нашай краіны ў гэты дзень пасылаюць у сваю армію сваіх верных сыноў, і гэта трэба адзначыць адпаведнымі ўрачыстасцямі.

У прэзідыуме ЦВК Саюза ССР

Гераічным удзельнікам коннага прабегу Алхабад—Масква, прарабіўшым велізарны і бліскучы шлях. 27 жніўня на пасаджэнні прэзідыума ЦВК Саюза ССР уручыліся ўзнагароды, якімі ўдасцю іх урад Савецкага Саюза.

На пасаджэнні прысутнічаюць тт. Калінін, Чубар, Айтнікаў, Уншліхт, Швернік, Зяйдман і інш.

Першым атрымлівае ордэн Чырвонай звызды камандор прабегу таварыш Сскалаў. За ім — самочвік начальніка пераходу Ненес Карахан, парторг Габыш-Мамыш, старшыня пераходу Сапар Кулі, Сахат Берды. Усе прысутныя гарачымі апладысменгамі вітаюць баявых коннікаў. Затым уручаюцца ганаровыя граматы

ЦВК СССР абслугоўваючаму персаналу пераходу. Ад імя ўсіх удзельнікаў пераходу выступае калгаснік-ударнік з калгаса «Муніст», Ільяміскага раёна, Батыр Казак. Ён дзякуе савецкі ўрад за высокую ўзнагароду. Гэту ўзнагароду — гаворыць ён — мы маглі атрымаць толькі пры савецкай уладзе. Нас, коннікаў, не 30 чалавек. У нас вяхаваны тысячы і тысячы людзей, гатовых на подвiгi ў барацьбе за любімую радзіму — Савецкі Саюз. Яны стануць на яе абарону па першаму закліку партыі і ўрада.

— Няхай жыве мудры, вялікі правадчы таварыш Сталін і яго бліжэйшыя саратнікі тт. Молатаў, Калінін, Кагановіч, Варашылаў,

— агалашае Батыр Казак. І ў зале доўга грываць апладысменты.

Услед за Батыр Казакам выступае з прамовай сакратар Чувашскага абкома ВКП(б) т. Петроў, якому на гэтым пасаджэнні ўручаны ордэн Леніна за выдатныя заслугі ў кіраўніцтве Чувашскай рэспублікай.

Ордэны ўручаюцца таксама старшынi ЦВК Чувашскай АССР т. Нікіціну, парашутыстам Галіле Пясецкім і Ганне Шышмаровай, работнікам электрапрамысловасці, гандлёваму прадаўцу ЦВК СССР у Швецыі тав. Непомняшчаму і інш.

У заключэнне т. М. І. Калінін у кароткай прамове павіншаваў ўзнагароджаных:

Тав. Варашылаў правёў тав. сама баявую падрыхтоўку танкавага злучэння, яким камандуе тав. Тытэнь. Былі праведзены срывавадзачныя вучэнні механізаваных часцей, дэманстрацыйных атак танкаў з баявой стрэльбай па мішнях, кіраванне боем танкаў па радыё і іншыя віды складаных практыкаванняў. Нарком з каманднай вышкі асабіста даваў ўказанні па ходу вучэння.

Тав. Варашылаў, выступаючы перад строем лётчыкаў і танкістаў, адзначыў значныя іх дасягненні ў баявой падрыхтоўцы і ўказаў чарговыя задачы гэтых часцей.

(«ПРАВДА»).

ПАВЕДАМЛЕННЕ ТАСС

25 жніўня пасол Злучаных Штатаў Амерыкі ў Маскве п. В. Буліт уручыў часова выконваючаму абавязкі народнага камісара па замежных справах тав. Н. Н. Крэсцінскому ноту, у якой звярнуў увагу савецкага ўрада на дзейнасць адбыўшага ў Маскве УП кангрэса Комуністычнага Інтэрнацыянала і, спаслаўшыся на абмен нотамі ад 16 лістапада 1933 года паміж народным камісарам па замежных справах т. М. М. Літвінавым і прэзідэнтам ЗША п. Рузвельтам, заявіў пра тэст супроць гэтай дзейнасці, разглядаемай урадам ЗША як парушэнне абавязальстваў урада СССР аб неўмяшанні ва ўнутраныя справы ЗША.

27 жніўня тав. Крэсцінскі ўручыў п. Буліту адказную ноту, у якой падкрэсліваецца, што ўрад СССР заўсёды адносіўся і адносіцца з найвялікшай павагай да ўсіх прынятых ім на сябе абавязальстваў, у тым ліку і да ўзаемнага абавязальства аб неўмяшанні ва ўнутраныя справы.

Устанаўляючы, што ўноце п. Буліта не змяшчаецца фактаў, якія б сведчылі аб парушэнні савецкім урадам яго абавязальстваў, т. Крэсцінскі ўказвае таксама на тое, што ўрад СССР не можа прымаць і не прымаў на сябе ніякіх абавязальстваў у адносінах Комуністычнага Інтэрнацыянала. Вось чаму т. Крэсцінскі заяўляе, што не можа прыняць пратэсту п. Буліта і вымушан яго адхіліць.

У заключэнне тав. Крэсцінскі пацвярджае нязменнае імкненне СССР да далейшага развіцця прыязнага супрацоўніцтва паміж СССР і ЗША, аднаўджаючага інтарэсам народаў абодвух краін і маючага ўсеагульнае значэнне для справы ўсеагульнага міру.

48. Магілёўскі	67,0	—	100	25,6	95,7	88,0	23,6	9,4	43,7	0,2	37,9	88,4
49. Уздаенскі	67,0	—	100	54,6	100	100	29,8	2,7	18,3	18,8	7,7	103,8
50. Нараўляўскі	66,9	4,0	91,0	21,1	100	100	40,9	4,5	36,0	—	92,1	61,6
51. Гомельскі	66,4	—	99,8	65,1	100	100	64,0	5,2	46,2	9,6	26,5	99,2
52. Чэрвеньскі	66,3	—	93,3	34,8	100	96,6	23,5	6,1	22,5	4,8	59,8	79,8
53. Бярозаўскі	65,4	0,1	100,0	49,0	100	96,3	47,2	5,1	56,2	5,5	100	96,0
54. Рогонскі	65,0	8,5	100	11,5	96,8	99,7	41,2	7,5	72,1	0,4	39,0	105,9
55. Дубровенскі	65,0	—	100	30,0	94,7	69,3	37,0	12,1	65,9	—	31,9	90,3
56. Ушанскі	64,9	1,8	100	5,1	95,6	93,2	25,9	13,2	31,6	0,4	37,1	96,0
57. Чырвонаслабодскі	64,8	—	100	26,8	100	100	30,3	1,4	33,8	—	61,6	95,1
58. Служскі	63,8	—	100	70,6	100	97,7	27,0	20,2	55,2	3,7	58,6	101,5
59. Бягомльскі	63,4	—	96,5	—	99,6	95,9	39,5	21,8	38,5	1,7	33,5	99,0
60. Жлобінскі	63,1	4,9	98,1	44,8	100	99,2	31,9	1,8	40,9	2,6	32,8	60,1
61. Брагінскі	61,2	6,4	100	62,4	100	100	44,5	2,2	68,1	8,6	24,5	54,7
62. Уваравіцкі	61,2	—	100	50,9	99,5	99,4	33,7	3,1	57,6	1,4	37,0	84,5
63. Крычаўскі	60,2	—	96,8	64,5	100	86,7	27,0	7,6	51,1	5,0	23,2	—
64. Капаткевіцкі	59,9	3,5	99,7	37,2	100	100	33,8	0,9	72,0	11,3	47,7	72,4
65. Чэркаўскі	58,9	—	99,8	33,4	95,6	98,2	36,1	16,5	88,0	4,1	49,6	14,3
66. Жыткавіцкі	58,9	—	94,8	33,5	99,7	100	29,6	1,1	102,2	8,6	12,1	37,3
67. Асіповіцкі	58,4	—	99,5	20,9	100	96,8	23,5	—	52,2	—	29,2	90,8
68. Сіроцінскі	58,1	1,6	92,9	16,0	92,5	84,3	42,6	11,2	57,4	—	31,6	84,0
69. Капыльскі	58,1	—	100	33,4	100	97,1	36,0	3,8	26,7	10,3	51,6	95,2
70. Ельскі	57,7	1,9	100,0	43,7	100	100	46,3	5,5	108,0	1,5	79,8	81,9
71. Лельчыцкі	55,4	—	99,9	14,0	100	100	55,2	2,9	142,1	2,0	98,8	—
72. Пількоўскі	55,0	1,4	99,3	26,5	98,7	84,9	33,0	7,0	23,7	—	23,6	118,0
73. Петрыкоўскі	54,7	—	83,8	23,4	100	99,1	35,9	0,4	25,6	—	47,7	64,4
74. Вабруцкі	54,0	1,5	100	45,5	100	97,0	40,8	3,7	68,9	10,4	100,1	103,1
75. Чавускі	53,9	0,2	100	46,8	100	92,5	34,0	5,1	43,9	—	54,8	101,8
76. Круглянскі	53,8	2,3	100	14,5	99,8	93,3	32,8	22,3	62,7	—	58,6	85,6
77. Буда-Кашалёўскі	53,5	1,8	100	86,1	100	94,3	37,1	—	51,9	—	54,2	89,7
78. Горакі	53,0	1,1	99,8	16,8	100	85,4	41,4	7,0	105,6	0,8	97,6	103,5
79. Старадарожскі	52,8	—	100	15,9	98,7	98,7	52,5	7,6	62,5	6,1	99,6	100,3
80. Смалявіцкі	50,8	—	95,2	34,9	95,3	94,1	24,4	5,8	37,6	6,6	70,3	129,6
81. Заслаўскі	50,4	—	100,0	9,4	97,6	90,7	21,0	7,9	26,2	5,8	26,2	139,7
82. Мазырскі	50,3	—	98,2	40,5	100,0	100	37,1	6,7	66,3	4,3	35,9	65,9
83. Магілёўскі	49,5	0,2	95,5	27,8	100	94,7	30,0	5,8	22,2	1,7	49,5	100,1
84. Чачэўскі	48,2	—	96,2	37,9	100,0	96,0	39,5	0,2	36,9	1,4	5,8	106,0
85. Пleshчаніцкі	46,7	—	99,5	11,2	95,8	96,9	29,0	3,5	22,3	0,3	39,9	91,8
86. Туроўскі	45,6	—	100	28,3	100	100	27,0	4,0	74,6	5,2	30,0	101,0
87. Стурожскі	45,2	—	93,1	11,8	100	92,2	27,9	14,3	44,0	0,5	67,9	99,6
88. Дзяржынскі	35,1	—	99,2	14,1	99,2	79,1	22,7	8,2	29,1	7,0	54,8	101,0
89. Глукі	29,6	—	92,3	26,9	99,8	90,5	28,3	—	31,2	5,5	44,2	42,8
90. Мсціслаўскі	22,0	—	90,4	11,6	91,0	80,9	19,0	—	55,2	0,3	24,1	89,4

Па БССР	69,3	6,0	98,7	30,8	98,9	94,3	36,0	9,2	56,3	2,9	52,3	81,0
Было на 20-8—1934 г.	46,4	4,1	95,7	—	95,8	91,8	28,1	1,1	54,8	1,7	51,7	1,7
Было на 25-8—1935 г.	81,8	10,1	98,9	40,1	99,5	98,3	43,9	24,7	45,6	8,8	89,2	8,9

Савецкія ваенныя місіі на манеўрах за граніцай

ПАРЫЖ, 26 жніўня. Савецкая ваенная місія, якая прыбыла для прысутнасці на манеўрах французскай арміі, у поўным складзе па чале з намеснікам начальніка штаба РСЧА т. Седзікіным, у суправаджэнні ваеннага аташэ т. Венцэва, наведвала начальніка генеральнага штаба і генеральнага інспектара французскай арміі генерала Гамлена. Як вядома, генерал Гамлен з'яўляецца зараз галоўнакамандуючым французскай арміі.

Гутарка прадаўжалася поўгадзінны і праходзіла ў вельмі сяброўскім тоне.

Савецкая ваенная місія наведвае некаторыя часці парыжскага гарнізона, узмацненні на ўсходніх граніцах Францыі і палі баёў суветнай вайны.

27 жніўня місія азнаёміцца з Сен-Сікскай ваеннай школай.

У Пешчаных гасцям была наладжана ўсачыстая сустрэча. Камандуючы Славацкай ваеннай акаругай генерал Ватруба вітаў дэлегацыю Чырвонай арміі «Не толькі, як дарагіх гасцей, але як лепшых прыцеляў».

Пасля сканчэння манеўраў, у якіх прынялі ўдзел 60 тыс. войск, міністр нацыянальнай абароны Чэхаславакіі Махнік даў у Пешчаных банкет у гонар замежных гасцей, якія прысутнічалі на манеўрах.

На банкете, акрамя чэхаславацкіх міністраў і вышэйшага ваеннага камандавання, прысутнічалі ўсе члены дэлегацыі Чырвонай арміі і кіраўнікі ваенных дэлегацый Францыі, Румыніі і Югаславіі.

Міністр Махнік у сваёй прамове заявіў:

«Мы і надалей стамі за мірнае супрацоўніцтва з дзяржавамі, якія настроены такім-на чынам. Я гэта падкрэсліваю ў прысутнасці нашых прыцеляў, якія імкнуцца да агульных мірных мэтаў».

Італьянскі канфлікт

Англія канцэнтруе свой флот ля берагоў Афрыкі

РЫМ, 26 жніўня. (БЕЛТА). Італьянскі друк падкрэслівае, што наперакор першапачатковым планам, англійскія ваенныя судны не наведваюць ні аднаго порта ў Алярыянскім моры, а накіроўваюцца ў Александрыю, порт—Саід, Суэц і Хайфу. «Увогуле, — піша «Стампа», — робіцца нешта накіштат вопыту блакады Суэцкага канала».

Італьянскі друк адзначае таксама рад ваенных мер Англіі на востраве Мальта. Характэрна таксама паведамленне журналу «Адэопа колоніале». Англічане, — піша журнал, — навіскаюць на егіпецкія ўлады, прапануючы ім справіцца на граніцы індыянт. які паслужыў-бы англічанам паводам для аб'яўлення надзвычайнага становішча і ваеннага ўмяшальніцтва.

ЛОНДАН, 27 жніўня. (БЕЛТА). Англійскі ваенны карабль «Ормонд», які накіроўваўся ў Персідскі заліў, атрымаў учора прадліскае адпавідаць к востраву Мальта.

НАСТУПЛЕННЕ ФАШЫЗМА І ЗАДАЧЫ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА У БАРАЦЬБЕ ЗА АДЗІНСТВА РАБОЧАГА КЛАСА СУПРОЦЬ ФАШЫЗМА

(Рэзалюцыя па дакладу т. Дзімітрава, прынятая VII кангрэсам Комінтэрна 20 жніўня 1935 г.)

I. ФАШЫЗМ І РАБОЧЫ КЛАС

1. VII кангрэс Комуністычнага Інтэрнацыянала канстатуе, што наступны асноўныя змены ў сусветным становішчы вызначаюць расстаноўку класавых сіл на міжнароднай арэне і задачы сусветнага рабочага руху:

а) Канчатковая і беспаваротная перамога соцыялізма ў краіне Савецкага Саюза, перамога сусветнага значэння, гіганцка падняўшая магучасць і ролю СССР, як алота эксплуатаемых і прыгнечаных усяго свету, і натхняючая працоўных на барацьбу супроць капіталістычнай эксплуатацыі, буржуазнай рэакцыі і фашызма, за мір, за свабоду і незалежнасць народаў.

б) Буйнейшы ў гісторыі капіталізма эканамічны крызіс, з якога буржуазія прабавала выйсці шляхам разарвання народных мас, асуджаны на голад і выміранне дзесяткі мільянаў беспрацоўных, зніжаны да нечуваных размераў жыццёвы ўзровень працоўных. Не глядзячы на рост прамысловай вытворчасці ў раздзі краіні і пачэлічэнне прыбытку фінансавых магнатаў, сусветнай буржуазіі ўвогуле не ўдалося ні выйсці з крызіса і дэпрэсіі, ні затрымаць палейшага абрабавання сучаснасцей капіталізма. У некаторых краінах (Францыя, Бельгія і інш.) крызіс прадаўжаецца, у другіх перайшоў у становішча дэпрэсіі, а ў тых краінах, дзе вытворчасць перапагнула дэпрэсію ўзровень (Японія, Англія), наспягаючы новыя эканамічныя патрабаванні.

в) Наступленне фашызма прыходзіць да ўлады фашыстаў у Германіі, рост пагрозы новай сусветнай імперыялістычнай вайны і нападу на СССР, пры дапамозе якіх капіталістычны свет шукае выхаду з тупіка сваіх супярэчнасцей.

г) Палітычны крызіс, які выявіўся ва ўзброенай барацьбе рабочых у Аўстрыі і Іспаніі супроць фашыстаў, якія не прывяла яшчэ да перамогі пролетарыята над фашызмам, але перапакінула буржуазіі ўмацаваць сваю фашысцкую дыктатуру: магучы антыфашысцкі рух ва Францыі, які пачаўся ў лютаўскай дэманстрацыі і ўвагульнай стачцы пролетарыята ў 1934 г.

д) Рэвалюцыянізацыя працоўных мас ва ўсім капіталістычным свеце, якое адбываецца пад уплывам перамогі соцыялізма ў СССР і сусветнага эканамічнага крызіса, а таксама на аснове ўражання часовага паражэння пролетарыята ў першым Еўропе Германіі а таксама ў Іспаніі і Італіі.

цыял-дэмакратыі, аблягчэйшае ўсёй сваёй палітыкай перамогу фашызма, а таксама правал «лева-рэфармісцкай» соцыял-дэмакратыі Аўстрыі, якая шават перад тварам набліжаўшага немінучай узброенай схваткі з фашызмам адцягвала шырокія масы ад барацьбы. — назвычай ўзмацнілі расчараванне соцыял-дэмакратычных рабочых у палітыцы соцыял-дэмакратыі. II інтэрнацыянал перажывае глы-

бокі крызіс. Унутры соцыял-дэмакратычных партый і ўсяго II інтэрнацыянала адбываецца расслаенне на два асноўныя лагеры побач з існуючым лагерам рэакцыйных элементаў, якія стараюцца прадаўжаць палітыку класавога супрацоўніцтва з буржуазіяй, фармуецца лагер рэвалюцыянізуючыхся элементаў, якія выступаюць за ўстанаўленне адзінага пролетарскага фронту і ўсё больш пераходзяць на пазіцыі рэвалюцыйнай класовай барацьбы.

VII кангрэс Комуністычнага Інтэрнацыянала вітае імкненне соцыял-дэмакратычных рабочых да адзінага фронту з камуністамі, уладжваючы ў гэтым рост іх класовай свядомасці і пачатак перамагання расколу рабочага класа ў інтарэсах паспяховай барацьбы супроць фашызма, супроць буржуазіі.

большага расхістання эканамічнай і палітычнай улады буржуазіі і пачатку сіл рабочага класа, да ізаляцыі згодных партый і падбядняе рабочыя масы ўшчыльна да рэвалюцыйнага захвату ўлады. Калі пры такім пад'ёме масавага руху акажацца магчымым і, у інтарэсах пролетарыята, неабходным стварэнне ўрада пролетарскага адзінага фронту ці антыфашысцкага наарыйнага фронту, які не з'яўляецца яшчэ ўрадам пролетарскай дыктатуры, але бярэ на сябе правазвонне рашучых мерапрыемстваў супроць фашызма і рэакцыі, камуністычная партыя павінна дабівацца стварэння такога ўрада. Істотнай прадпосылкай стварэння ўрада адзінага фронту з'яўляецца такое становішча: а) калі буржуазны дзяржаўны апарат можа паралізаван, так што буржуазія не здольна перапакідаць стварэнню такога ўрада; б) калі найшырэйшыя масы працоўных бурна вы-

ступаюць супроць фашызма і рэакцыі, але яшчэ не гатовы перайсці на барацьбу за савецкую ўладу; в) калі ўжо значная частка арганізацый соцыял-дэмакратыі і іншых партый, якія прымаюць удзел у адзіным фронце, перабуе бяспасных мерапрыемстваў супроць фашыстаў і іншых рэакцыянераў і гатова змагацца сумесна з камуністамі за правядзенне гэтых мерапрыемстваў.

Паколькі ўрад адзінага фронту будзе сапраўды прадрываць рашучыя мерапрыемствы супроць контррэвалюцыйных фінансавых магнатаў і іх фашысцкіх агентаў і іншым чынам не абмяжоўваць дзейнасці камуністычнай партыі і барацьбы рабочага класа, камуністы будзе ўсямерна падтрымліваць такі ўрад, прычым удзел камуністаў ва ўрадзе адзінага фронту будзе вырашацца ў кожным паасобным выпадку ў залежнасці ад канкрэтнай абстаноўкі.

II. АДЗІНЫ ФРОНТ РАБОЧАГА КЛАСА СУПРОЦЬ ФАШЫЗМА

Перад тварам найвялікшай пагрозы фашызма для рабочага класа і ўсіх яго заваяванняў, для ўсіх працоўных і іх элементарных праў, для міру і свабоды народаў, VII кангрэс Комуністычнага Інтэрнацыянала заяўляе, што ажыццяўленне адзінага фронту барацьбы рабочага класа прадстаўляе на цяперашнім гістарычным этапе галоўную, бліжэйшую задачу міжнароднага рабочага руху.

Пасляхавая барацьба супроць наступлення капітала, супроць рэакцыйных мерапрыемстваў буржуазіі, супроць фашызма — злейшага ворага ўсіх працоўных, пазбаўляемых усіх праў і свабод без рознасці іх палітычных перакананняў, настойліва патрабуе ўстанаўлення адзінага дзеяння ўсіх частак рабочага класа, незалежна ад іх прыналежнасці да той ці іншай арганізацыі, яшчэ да таго, як большасць рабочага класа аб'явілацца на агульнай платформе барацьбы за звяржэнне капіталізма і перамогу пролетарскай рэвалюцыі. Але імяна таму гэта задача абавязвае камуністычныя партыі ўлічыць змяніўшуюся абстаноўку і прымяняць тактыку адзінага фронту па-новаму, дабіваючыся пагаднення аб сумесных дзеяннях з арганізацыямі працоўных розных палітычных напрамкаў у завоўскім, мясцовым, абласным, агульнаацыянальным і міжнародным маштабе.

Выходзячы з гэтага, VII кангрэс Комуністычнага Інтэрнацыянала прапануе камуністычным партыям пры правядзенні тактыкі адзінага фронту кіравацца наступнымі ўказаннямі:

1. Абарона непасрэдных эканамічных і палітычных інтарэсаў рабочага класа, абарона яго супроць фашызма павінна быць зыходным пунктам і аснова галоўнага зместу адзінага фронту рабочых ва ўсіх капіталістычных краінах. Для таго, каб прывесці ў рух шырокія масы рабочых, камуністы павінны

3. Формы ажыццяўлення адзінага пролетарскага фронту, залежачы ад становішча і характару рабочых арганізацый і ад канкрэтнай абстаноўкі, павінны быць рознастайны. Такімі формамі могуць, напрыклад, быць узгодненыя сумесныя дзеянні рабочых ад выпадку да выпадку па канкрэтных п'явах, па асобных патрабаваннях ці на аснове агульнай платформы; узгодненыя дзеянні на асобных прадпрыемствах ці на галінах вытворчасці; узгодненыя дзеянні ў мясцовым, абласным, агульнаацыянальным і міжнародным маштабе; узгодненыя дзеянні ў справе арганізацыі эканамічнай барацьбы рабочых, абароны інтарэсаў беспрацоўных, правядзенне масавых палітычных дзеянняў, у арганізацыі сумеснай самаабароны супроць фашысцкіх палатаў; узгодненыя дзеянні ў справе аказання дапамогі зняволеным і іх сем'ям, у галіне барацьбы супроць соцыяльнай рэакцыі; сумесныя дзеянні ў справе абароны інтарэсаў моладзі і жанчын, у галіне кааперацыі, культуры, спорту; сумесныя дзеянні ў мэтах падтрымання патрабаванняў працоўных сялян і т. д.; стварэнне рабочых і рабоча-сялянскіх альянсаў (Іспанія); стварэнне доўгачасных кааліцый у выглядзе «рабочай партыі» ці «рабоча-сялянскай партыі» (ЗША) і т. д.

У мэтах разгорвання руху адзінага фронту, як справы саміх мас, камуністы павінны дабівацца стварэння выбарных (а ў краінах фашысцкай дыктатуры — палабраных з найбольш аўтарытэтных уладальнікаў руху) па-партыйных класавых органаў адзінага фронту на прадпрыемствах, сярод беспрацоўных, у рабочых кварталах, сярод дробнага горадскога люду і ў б'ёсках. Толькі такія органы, якія, зразумела не павінны падмацаць прымаючых удзел у адзіным фронце арганізацый, змогуць ахапіць

най часткі соцыял-дэмакратыі, камуністы павінны ўстанаўляць самае цеснае супрацоўніцтва з тымі левымі соцыял-дэмакратычнымі рабочымі, функцыянерамі і арганізацыямі, якія змагаюцца супроць рэфармісцкай палітыкі і стаяць за адзіны фронт з камуністычнай партыяй. Чым больш ўзмоцненай будзе наша барацьба супроць рэакцыйнага лагера соцыял-дэмакратыі, які знаходзіцца ў блоку з буржуазіяй, тым больш сапраўднай будзе наша дапамога рэвалюцыянізуючайся яе частцы. І ўнутры левага лагера самавызначэне асобных яго элементаў пойдзе тым хутчэй, чым больш рашуча будуць камуністы змагацца за адзіны фронт з соцыял-дэмакратычнымі партыямі.

Пытанне аб асносах да практычнага ажыццяўлення адзінага фронту з'явіцца галоўным паказальнікам сапраўдных пазіцый розных груп соцыял-дэмакратыі. У барацьбе за практычнае ажыццяўленне адзінага фронту тыя соцыял-дэмакратычныя прадаўцы, якія ва словах выступаюць як левыя, будуць пастаўлены ў такое становішча, калі яны вымушаны будуць на справе паказаць, хто з іх сапраўды ідзе на барацьбу супроць буржуазіі і прыхільна дамагавіцца, а хто разам з буржуазіяй — супроць справы рабочага класа.

6. Выбарчыя кампаніі павінны быць скарыстаны для далейшага развіцця і ўмацавання адзінага фронту барацьбы пролетарыята. Выступаючы на выбарах самастойна, развіваючы перад масамі праграму камуністычнай партыі, камуністы павінны дабівацца адзінага фронту з соцыял-дэмакратычнымі партыямі і з профсаюзамі (а таксама з арганізацыямі працоўных сялян, рамеснікаў і т. д.), прыкладаючы ўсе намаганні, каб не дапусціць выбарня рэакцый-

III. АДЗІНСТВА ПРОФРУХУ

Падкрэслваючы асаблівую важнасць ўстанаўлення адзінага фронту ў галіне эканамічнай барацьбы рабочых і стварэння адзінага профруху, як важнейшага этапу ва ўмацаванні адзінага фронту пролетарыята, кангрэс абавязвае камуністаў прыняць усе практычныя меры к ажыццяўленню адзінаства профсаюзаў у вытворчым і агульнаацыянальным маштабе.

Камуністы стаяць рашуча за аднаўленне адзінства профсаюзаў у кожнай краіне і ў міжнародным маштабе; за адзіны класавы профсаюз, як аснова важнейшых алготаў рабочага класа супроць эксплуатацыі капітала і фашызма; за адзіны профсаюз у кожнай вытворчасці; за адзінае аб'яднанне профсаюзаў у кожнай краіне; за адзіны міжнародны аб'яднаны профсаюз па вытворчасцях; за адзіны інтэрнацыянал профсаюзаў на аснове класовай барацьбы.

У краінах, дзе існуюць невялікія чырвоныя профсаюзы, неабходна дабівацца іх уваходжання ў вялікія рэфармісцкія профсаюзы, патрабуючы свабоды адстойвання сваіх поглядаў і абратнага прыёму выключаных, а ў краінах, дзе існуюць паралельныя вялікія чырвоныя і рэфармісцкія профсаюзы, аб'яднання іх на роўных пачатках, на аснове платформы барацьбы супроць наступлення капітала і забеспячэння профсаюзнай дэмакратыі.

тыўна працаваць, умацоўваць і зерабаваць у іх неарганізаваных рабочых, прыкладаючы ўсе намаганні к таму, каб гэтыя арганізацыі фактычна абаранялі інтарэсы рабочых і становіліся на справе сапраўднымі класавымі арганізацыямі. Для гэтага камуністы павінны дабівацца падтрымання ўсіх членаў, функцыянераў і арганізатараў у фрунзе.

Камуністы абавязаны абараняць профсаюзы ад усіх спроб буржуазіі і фашызма абмежаваць іх правы ці разбураць іх.

Калі рэфармісцкія кіраўнікі прымяняць палітыку выключэння з профсаюзаў рэвалюцыйных рабочых ці п'ялых арганізацый або другія віды рэпрэсій, камуністы павінны мабілізаваць усе членскую масу профсаюзаў супроць рэвалюцыйнай дзейнасці кіраўніцтва адначасова арганізуючы стварэнне выключаных з членскай масы профсаюзаў і сумесную барацьбу за іх абратны прыём, за аднаўленне парушанага адзінства профсаюза.

Чырвоныя профсаюзы і Профінтэрн павінны атрымаць усюмернае падтрыманне з боку камуністычных партый і іх імкненні ўсталяваць сумесную барацьбу профсаюзаў усіх напрамкаў і дабіцца адзінаства профруху ў найважнейшым і ў міжнародным маштабе.

д) **Резолюціонізація працо-
вних мас** ва ўсім капіталістычным
свецце, якое адбываецца пад уплы-
вам перамогі сацыялізма ў СССР і
сусветнага эканамічнага крызіса,
а таксама на аснове ўраваў часо-
вага паражэння пролетарыята ў
цэнтры Еўропы, Германіі, а такса-
ма ў Аўстрыі і Іспаніі — у краі-
нах, дзе большасць арганізаваных
рабочых падтрымлівае сацыял-дэ-
макратыю. Расце магутная цяга
да адзінства дзеяння ў міжнарод-
ным рабочым класе. Распіраецца
рэвалюцыйны рух у каланіяль-
ных краінах і савецкай рэвалюцыі
ў Кітаі. Суадносін класавых сіл
у сусветным маштабе ўсё больш
змяняюцца ў бок росту сіл рэзо-
люцыі.

У гэтай абставіне пануючыя
буржуазія ўсё больш шукае ратун-
ку ў фашызме, ва ўсталяванні
адкрытай тэрарыстычнай дыктату-
ры найбольш рэакцыйных, най-
больш шавіністычных і найбольш
імперыялістычных элементаў фі-
нансавога капітала, у мэтах ажыц-
цяўлення выключных грабежніч-
кіх мер супроць працоўных, пад-
рыхтоўкі драпежніцкай імперыялі-
стычнай вайны, нападу на СССР,
падняволення і падзелу Кітая, і
на аснове ўсяго гэтага — прад-
хілення рэвалюцыі. Фінансавы ка-
пітал імкнецца абудзіць абурэнне
супроць капіталізма дробнабуржу-
азных мас пры пасредстве сваёй
фашысцкай агентуры, якая дэма-
гагічна прыспасабляе свае лозунгі
да настрою гэтых слаёў. Ствараю-
чы такім шляхам сабе масавую ба-
зу і накіроўваючы гэтыя слаі як
рэакцыйную сілу супроць рабочага
класа, фашызм прыводзіць да
яшчэ большага забалення ўсіх
працоўных фінансавым капіталам.
У ралзе краін фашызм ужо пры-
шоў да ўлады. Але рост фашызма
і яго перамога сведчаць не толькі
аб слабасці рабочага класа, дэар-
ганізаванага ў рэзультате расколь-
ніцкай палітыкі класавога супра-
цоўніцтва сацыял-дэмакратыі з бур-
жуазіяй, але і аб слабасці самой
буржуазіі, якая адчувае страх пе-
рад ажыццяўленнем адзінства ба-
рацьбы рабочага класа, страх пе-
рад рэвалюцыяй і не зольна ўжо
ўтрымаць сваю дыктатуру стары-
мі метадамі буржуазнай дэмакратыі.

2. Найбольш рэакцыйная розна-
віднасць фашызма — гэта фашызм
германскага тыпу, які нахабна
імлуе сябе нацыянал-сацыяліз-
мам, але абсалютна нічога агульна-
га не мае ні з сацыялізмам, ні з
абаронай сапраўдных нацыяналь-
ных інтарэсаў германскага наро-
ду.

4. Перамога фашызма ў Італіі
лаа. Не глядзячы на мучыцельныя
труднасці, ствараемыя фашысцкай
дыктатурай для рабочага руху,
пры фашысцкай уладзе адбываецца
далейшае расхістанне асноў пана-
вання буржуазіі. Унутраныя ка-
піталістычныя ў лагерах буржуазіі дэ-
сячаюць асобай вострасці. Рушадца
легалістычны ілюзіі мас. Накапляецца
рэвалюцыйная цяжарнасць рабочы-
х. Усё больш раскрываецца
паддасць і ілжывасць сацыяльнай
дэмагогіі фашызма. Фашызм не
толькі не прынёс масам абяцанага
ім палітычнага ўдзелу адбываецца
станавіцца, але яшчэ больш павы-
лічыў прыбыткі капіталістаў шля-
хам зніжэння жыццёвага ўзроўню
працоўных мас, узмацніў іх эк-
сплуатацыйно кучкай фінансавых
магнатаў, правёў іх далейшае а-
грабленне на карысць капітала.
Раочараванне ашуканых фашыста-
мі дробнабуржуазных слаёў горада
і працоўнага сялянства расце.
Разлагаецца і звычайна масавая
база фашызма. Кангрэс, аднак, пе-
расцерагае супроць небяспечных
ілюзіій аўтаматычнага крушэння
фашысцкай дыктатуры і напачы-
нае, што толькі адзіная **рэвалю-
цыйная барацьба** рабочага класа
на чале ўсіх працоўных прывядзе
да звяржэння фашысцкай дыкта-
туры.

5. У сувязі з перамогай фа-
шызма ў Германіі і ростам фашысц-
кай небяспекі ў другіх краінах
абвастрылася і абвастраецца кла-
савая барацьба пролетарыята, які
ўсё больш пераходзіць да **рашуча-
га супраціўлення** супроць фашысц-
кай буржуазіі. Ва ўсіх капіталі-
стычных краінах развіваецца рух
адзінага фронту супроць наступ-
лення капітала і фашызма. Раз-
гул нацыянал-сацыялістычнага тэро-
ру ў Германіі паслужыў мадэль-
ным штуршком і да міжнароднага
адзінага фронту пролетарыята
(лейпцыгскі працэс, кампанія за
вызваленне Дзмітравы і таварыш-
шоў, абарона Тэльмана і т. д.).

Хоч рух адзінага фронту зна-
ходзіцца пакуль толькі ў пачатку
сваёй развіцця, камуністычным і
сацыял-дэмакратычным рабочым
Францыі, якія змагаюцца рука аб
руку, удалося адбыць першы ата-
кі фашызма, аказаўшы гэтым ма-
білізуючае ўздзеянне на рух адзіна-
га фронту ў міжнародным машта-
бе. Сумесная ўзброеная барацьба
сацыял-дэмакратычных і камуні-
стычных рабочых у Аўстрыі і Іспа-
ніі паказала працоўным другіх кра-
ін не толькі гераічны прыклад, але
і поўную магчымасць паспяховай
барацьбы супроць фашызма, калі
не было сабатажу прыхільна і хіста-
няў «левых» правальцоў сацыял-
дэмакратыі (а ў Іспаніі таксама
адкрытага здрадніцтва большасці
анарха-сіпыхалістычнай праваль-
цоў), уплыў якіх на масы павы-
сіў пролетарыят рашучага рэвалю-
цыйнага кіраўніцтва і яснасці мэ-
ты барацьбы.

6. Банкруцтва вядучай партыі
і міжнароднага, германскага со-

скай альянсаў (Іспанія); стварэнне
доўгачасных кааліцый у выглядзе
«рабочай партыі» і «рабоча-ся-
лянскай партыі» (ЗША) і т. д.

У мэтах разгортвання руху адзі-
нага фронту, як справы саміх
мас, камуністы павінны дабівацца
стварэння выбарных (а ў краінах
фашысцкай дыктатуры — палітар-
ных з найбольш аўтарытэтных
удзельнікаў руху) **па-запартыйных
класавых органаў адзінага фронту**
на працы месцах, сярод беспра-
цоўных, у рабочых кварталах, ся-
род дробнага гарадскога люду і ў
бёсках. Толькі такія органы, якія
зразумела не павінны падмяняць
прымаючых удзел у адзіным фрон-
це арганізацый, змогуць ахапіць
рухам адзінага фронту і велізарную
неарганізаваную масу працоўных,
змогуць самадзейнічаць развіццю іні-
цыятыўны мас у барацьбе супроць
наступлення капітала і супроць
фашызма, і на аснове гэтага ства-
раюць шырокае рабочае актыва
адзінага фронту.

4. Усюды, дзе правальцы сацыял-
дэмакратыі, прабуючы адхіліць
рабочых ад барацьбы за абарону
сваіх штодзённых інтарэсаў і сар-
ваць устанавленне адзінага фрон-
та, высюўваюць **шырокавышчаль-
ныя «сацыялістычныя» праекты**
(план дэ-Мана) і інш., неабходна
ўсмысловаць дэмагагічны характар
падобных праектаў, растлумачваю-
чы працоўным немагчымасць
ажыццяўлення сацыялізма, пакуль
улада застаецца ў руках буржуазіі.
У той-жа час, аднак, трэба скарыс-
таць паасобныя высюўваемыя ў
гэтых праектах меры прыемствы,
якія можна ўзяць за жыццёвымі
патрабаваннямі працоўных, як **зь-
ходны пункт для разгортвання ма-
савай барацьбы адзіным фронтам,
разам з сацыял-дэмакратычнымі
рабочымі.**

У краінах, дзе ва ўладзе знахо-
дзіцца сацыял-дэмакратычны ўра-
ды (ці кааліцыйныя ўрады з удзел-
ам сацыялістаў), неабходна, не
абмяжоўваючыся толькі прапаган-
дысцкім выкарыстаннем палітыкі тако-
га ўрада, мабілізаваць шырокія
масы на барацьбу за ажыццяўле-
нне іх практычных жыццёвых кла-
савых патрабаванняў, ажыццяў-
ленне якіх дэкларавалі сацыял-
дэмакраты ў сваіх платформах,
у асаблівасці калі яны не стаялі
яшчэ ва ўладзе ці не ўваходзілі ў
склад урада.

5. Сумесныя дзеянні з сацыял-
дэмакратычнымі партыямі і аргані-
зацыямі не толькі не выключаюць,
але, наадварот, робяць яшчэ больш
неабходным і сур'ёзную абгрунта-
ваную крытыку рэфармізму, сацыял-
дэмакратызма, як ідэалогіі і
практыкі класовага супрацоўніцтва
з буржуазіяй, і прылівае растлу-
мачэнне сацыял-дэмакратычным ра-
бочым прынцыпаў і праграмы ко-
мунізму.

Ускрываючы перад масамі сэнс
дэмагагічных аргументаў прыхіль-
насці сацыял-дэмакратычных правальцоў
супроць адзінага фронту, **узмац-
няючы барацьбу супроць рэакцы-
і**

1. **Абарона непасрэдных эканамі-
чных і палітычных інтарэсаў ра-
бочага класа, абарона яго супроць
фашызма** павінна быць выхадным
пунктам і складаць галоўны змест
адзінага фронту рабочых ва ўсіх
капіталістычных краінах. Для та-
го, каб прывесці ў рух шырокія
масы, неабходна высюўваць такія
лозунгі і формы барацьбы, якія
выцякаюць з жыццёвых патраб-
насцей мас, з узроўню іх бо-
ззольнасці на даным этапе развіцця.
Не абмяжоўваючыся толькі
заклікамі да барацьбы за пролета-
рскую дыктатуру, камуністы павін-
ны ўказваць масам, што ім рабіць
сёння, каб абараніць сябе ад ка-
піталістычнага грабляжу і фашысц-
кага варварства. Яны павінны
шляхам сумесных дзеянняў ра-
бочых арганізацый дабівацца мабілі-
зацыі мас вакол праграмы такіх
патрабаванняў, якія разлічаны на
сапраўднае пералажэнне вынікаў
крызіса на плечы пануючых кла-
саў, такіх патрабаванняў, бараць-
ба за ажыццяўленне якіх дэаргані-
зоўе фашызм, затруднее падрых-
тоўку імперыялістычнай вайны,
аслабіць буржуазію і ўмацоўвае
пазіцыі пролетарыята.

Рухуючы рабочы клас да бы-
страй змены форм і метадаў ба-
рацьбы пры змене акалічнасцей,
неабходна па меры росту руху
арганізоўваць пераход ад абароны
да наступлення на капітал, трыма-
ючы курс ва арганізацыю масавай
палітычнай стачкі, абавязкова за-
бяспечваючы ўзвел у ёй асноўных
профсаюзаў краіны.

2. Не адмаўляючыся ні на міну-
ту ад сваёй самастойнай работы
па камуністычнай аснове, арганіза-
цыі і мабілізацыі мас, камуністы
павінны ў мэтах аблячэння рабо-
чых шляху да адзінства дзеяння
дабівацца сумесных выступленняў
з сацыял-дэмакратычнымі партыя-
мі, рэфармісцкімі профсаюзамі і
іншымі арганізацыямі працоўных
супроць класавых ворагаў пролета-
рыята на аснове кароткачасных ці
доўгачасных пагадненняў. Пры гэ-
тым галоўная ўвага павінна быць
накіравана на разгортванне маса-
вых выступленняў на месцах, пра-
вадзімых **нізавымі арганізацыямі**
шляхам мясцовых пагадненняў.

Лаяльна выконваючы ўмовы па-
гаднення, неабходна асвечасова
выкрываць усю сабатаж сумес-
ных дзеянняў з боку асоб і аргані-
зацый, якія ўдзельнічаюць у
адзіным фронце, у выпадку зры-
ву пагаднення неадкладна апелываць
к масам, прадеўваючы нястомную
барацьбу за аднаўленне парушана-
га адзінства дзеяння.

3. Камуністы павінны ўваходзіць
ва ўсе масавыя фашысцкія аргані-
зацыі, якія маюць манополію ле-
гальнасці ў данай краіне, скарыс-
тоўваючы нават малейшую легаль-
ную і поўлегальную магчымасць
работы ў іх для процінастаўлення
інтарэсаў мас, якія ўваходзяць у
гэтыя арганізацыі, палітыцы фа-
шызма і для разлажэння яго маса-
вай базы. Пачынаючы з самых
элементарных рухаў пратэсту ва-
кол востра-неабходных патрабаван-
няў працоўных, камуністы павінны
гібкай тактыкай дабівацца ўцягва-
ння ў рух усё больш шырокіх мас,
асабліва рабочых, якія ідуць яшчэ
па несвядомасці за фашыстамі. У
адпаведнасці з разрастаннем руху
ўшыр і ўглыб, неабходна мяняць
лозунгі барацьбы, падрыхтоўваючы
ўзрыў фашысцкай буржуазнай
дыктатуры з дапамогай саміх мас,
якія знаходзяцца ў фашысцкіх аргані-
зацыях.

3. Абараняючы энергічна і пас-
лядоўна інтарэсы і патрабаванні
беспрацоўных, арганізуючы іх і ве-
дучы іх на барацьбу за атрыман-
не работы, за дастатковыя дапа-
могі, страхаванне і т. д., — каму-
ністы павінны ўцягваць беспра-
цоўных у рух адзінага фронту, вы-
дасягаючы ўсімі спосабамі ўплыву
фашызма ў іх асяроддзі. Пры гэ-
тым трэба строга ўлічваць асаблі-
васці розных катэгорый беспрацоў-
ных (кваліфікаваныя і неквалі-
фікаваныя, арганізаваныя і неар-
ганізаваныя, мужчыны і жанчыны,
моладзь і т. д.).

4. У краінах, дзе існуюць невялі-
кія чырвоныя профсаюзы, неабход-
на дабівацца іх уваходжання ў
вядзікі рэфармісцкіх профсаюзы,
патрабуючы свабоды адстойвання
сваіх поглядаў і абратнага прыёму
выключаных, а ў краінах, дзе і-
снуюць паралельна вядзікі чырво-
ных і рэфармісцкіх профсаюзы,
аб'яднання іх на роўных пачат-
ках, на аснове платформы бараць-
бы супроць наступлення капітала
і забеспячэння профсаюзнай дэмак-
ратыі.

У рэфармісцкіх і аб'яднаных
профсаюзах камуністы павінны аж-
цвяляць міжнародны аб'яднаны
профсаюзаў па вытворчасці; за
адзіны інтэрнацыяналі профсаюзаў
на аснове класавай барацьбы.

У краінах, дзе існуюць невялі-
кія чырвоныя профсаюзы, неабход-
на дабівацца іх уваходжання ў
вядзікі рэфармісцкіх профсаюзы,
патрабуючы свабоды адстойвання
сваіх поглядаў і абратнага прыёму
выключаных, а ў краінах, дзе і-
снуюць паралельна вядзікі чырво-
ных і рэфармісцкіх профсаюзы,
аб'яднання іх на роўных пачат-
ках, на аснове платформы бараць-
бы супроць наступлення капітала
і забеспячэння профсаюзнай дэмак-
ратыі.

У рэфармісцкіх і аб'яднаных
профсаюзах камуністы павінны аж-
цвяляць міжнародны аб'яднаны
профсаюзаў па вытворчасці; за
адзіны інтэрнацыяналі профсаюзаў
на аснове класавай барацьбы.

6. Выбарчыя кампаніі павін-
ны быць скарыстаны для далей-
шага развіцця і ўмацавання адзі-
нага фронту барацьбы пролетарыя-
та. Выступаючы на выбарах сама-
стойна, развіваючы перад масамі
праграму камуністычнай партыі,
камуністы павінны дабівацца адзі-
нага фронту з сацыял-дэмакратыч-
нымі партыямі і з профсаюзамі (а
таксама з арганізацыямі працоў-
ных сялян, рамеснікаў і т. д.),
прыкладаючы ўсе намаганні, каб
не дапусціць выбары рэакцый-
ных і фашысцкіх кандыдатаў. Пе-
рад тварам фашысцкай небяспекі,
у залежнасці ад росту і поспехаў
руху адзінага фронту, а таксама ў
залежнасці ад існуючай выбарчай
сістэмы, камуністы могуць высту-
паць у выбарчай кампаніі з агуль-
най платформай і з агульнымі спі-
самі антыфашысцкага фронту, за-
хоўваючы за сабой свабоду сваёй
палітычнай агітацыі і крытыкі.

7. Імкнучыся аб'яднаць пад кі-
раўніцтвам пролетарыята бараць-
бу працоўнага сялянства, гарад-
ской дробнай буржуазіі і працоў-
ных мас прыгнечаных нацыяналь-
насцей, камуністы павінны дабі-
вацца стварэння шырокага **анты-
фашысцкага народнага фронту** на
базе пролетарскага адзінага фрон-
та, выступаючы за ўсе слешыфіч-
ныя патрабаванні гэтых слаёў
працоўных, якія ідуць па лініі кар-
раваных інтарэсаў пролетарыята.
Асабліва важна мабілізаваць **пра-
цоўных сялян** супроць фашысцкай
палітыкі аграблення асноўных мас
сялянства: супроць эксплуатацый-
скай палітыкі пэн маналістычнага
капітала і буржуазных урадаў,
супроць непасрэднага ярма палат-
каў, аграднай платы, запазычанасці,
супроць прымусовага продажу
сялянскай маёмасці, за дзяржаў-
ную дапамогу разароўнаму сялян-
ству. Прадуючы ўсюды сярод **га-
радской дробнай буржуазіі і інтэ-
лігенцыі**, таксама як і сярод **слу-
жачых**, неабходна падняць гэтыя
слаі супроць росту падаткаў і да-
рагоў, супроць аграблення іх
маналістычным капіталам, трэс-
там, супроць процантнай кабалы,
супроць звальненняў і скарачэння
зарплат дзяржаўным і комуналь-
ным служачым. Абараняючы інта-
рэсы і правы перадавой інтэліген-
цыі, неабходна ўсямерна падтрым-
ліваць яе рух супроць культурнай
рэакцыі і аблячача яе пераход на
бок рабочага класа ў барацьбе
супроць фашызма.

8. Ва ўмовах палітычнага крызі-
са, калі кіруючыя класы ўжо не
здольны справіцца з магутным
размахам масавага руху, камуністы
павінны высюўваць **карэнныя рэ-
валюцыйныя лозунгі** (напрыклад,
кантроль над вытворчасцю, бан-
камі, роспуск паліцыі, замена яе
ўзброенай рабочай міліцыяй і
т. д.), якія накіраваны да яшчэ

4. У краінах, дзе ва ўладзе знахо-
дзіцца сацыял-дэмакратычны ўра-
ды (ці кааліцыйныя ўрады з удзел-
ам сацыялістаў), неабходна, не
абмяжоўваючыся толькі прапаган-
дысцкім выкарыстаннем палітыкі тако-
га ўрада, мабілізаваць шырокія
масы на барацьбу за ажыццяўле-
нне іх практычных жыццёвых кла-
савых патрабаванняў, ажыццяў-
ленне якіх дэкларавалі сацыял-
дэмакраты ў сваіх платформах,
у асаблівасці калі яны не стаялі
яшчэ ва ўладзе ці не ўваходзілі ў
склад урада.

5. Сумесныя дзеянні з сацыял-
дэмакратычнымі партыямі і аргані-
зацыямі не толькі не выключаюць,
але, наадварот, робяць яшчэ больш
неабходным і сур'ёзную абгрунта-
ваную крытыку рэфармізму, сацыял-
дэмакратызма, як ідэалогіі і
практыкі класовага супрацоўніцтва
з буржуазіяй, і прылівае растлу-
мачэнне сацыял-дэмакратычным ра-
бочым прынцыпаў і праграмы ко-
мунізму.

Ускрываючы перад масамі сэнс
дэмагагічных аргументаў прыхіль-
насці сацыял-дэмакратычных правальцоў
супроць адзінага фронту, **узмац-
няючы барацьбу супроць рэакцы-
і**

1. **Абарона непасрэдных эканамі-
чных і палітычных інтарэсаў ра-
бочага класа, абарона яго супроць
фашызма** павінна быць выхадным
пунктам і складаць галоўны змест
адзінага фронту рабочых ва ўсіх
капіталістычных краінах. Для та-
го, каб прывесці ў рух шырокія
масы, неабходна высюўваць такія
лозунгі і формы барацьбы, якія
выцякаюць з жыццёвых патраб-
насцей мас, з узроўню іх бо-
ззольнасці на даным этапе развіцця.
Не абмяжоўваючыся толькі
заклікамі да барацьбы за пролета-
рскую дыктатуру, камуністы павін-
ны ўказваць масам, што ім рабіць
сёння, каб абараніць сябе ад ка-
піталістычнага грабляжу і фашысц-
кага варварства. Яны павінны
шляхам сумесных дзеянняў ра-
бочых арганізацый дабівацца мабілі-
зацыі мас вакол праграмы такіх
патрабаванняў, якія разлічаны на
сапраўднае пералажэнне вынікаў
крызіса на плечы пануючых кла-
саў, такіх патрабаванняў, бараць-
ба за ажыццяўленне якіх дэаргані-
зоўе фашызм, затруднее падрых-
тоўку імперыялістычнай вайны,
аслабіць буржуазію і ўмацоўвае
пазіцыі пролетарыята.

Рухуючы рабочы клас да бы-
страй змены форм і метадаў ба-
рацьбы пры змене акалічнасцей,
неабходна па меры росту руху
арганізоўваць пераход ад абароны
да наступлення на капітал, трыма-
ючы курс ва арганізацыю масавай
палітычнай стачкі, абавязкова за-
бяспечваючы ўзвел у ёй асноўных
профсаюзаў краіны.

2. Не адмаўляючыся ні на міну-
ту ад сваёй самастойнай работы
па камуністычнай аснове, арганіза-
цыі і мабілізацыі мас, камуністы
павінны ў мэтах аблячэння рабо-
чых шляху да адзінства дзеяння
дабівацца сумесных выступленняў
з сацыял-дэмакратычнымі партыя-
мі, рэфармісцкімі профсаюзамі і
іншымі арганізацыямі працоўных
супроць класавых ворагаў пролета-
рыята на аснове кароткачасных ці
доўгачасных пагадненняў. Пры гэ-
тым галоўная ўвага павінна быць
накіравана на разгортванне маса-
вых выступленняў на месцах, пра-
вадзімых **нізавымі арганізацыямі**
шляхам мясцовых пагадненняў.

Лаяльна выконваючы ўмовы па-
гаднення, неабходна асвечасова
выкрываць усю сабатаж сумес-
ных дзеянняў з боку асоб і аргані-
зацый, якія ўдзельнічаюць у
адзіным фронце, у выпадку зры-
ву пагаднення неадкладна апелываць
к масам, прадеўваючы нястомную
барацьбу за аднаўленне парушана-
га адзінства дзеяння.

3. Камуністы павінны ўваходзіць
ва ўсе масавыя фашысцкія аргані-
зацыі, якія маюць манополію ле-
гальнасці ў данай краіне, скарыс-
тоўваючы нават малейшую легаль-
ную і поўлегальную магчымасць
работы ў іх для процінастаўлення
інтарэсаў мас, якія ўваходзяць у
гэтыя арганізацыі, палітыцы фа-
шызма і для разлажэння яго маса-
вай базы. Пачынаючы з самых
элементарных рухаў пратэсту ва-
кол востра-неабходных патрабаван-
няў працоўных, камуністы павінны
гібкай тактыкай дабівацца ўцягва-
ння ў рух усё больш шырокіх мас,
асабліва рабочых, якія ідуць яшчэ
па несвядомасці за фашыстамі. У
адпаведнасці з разрастаннем руху
ўшыр і ўглыб, неабходна мяняць
лозунгі барацьбы, падрыхтоўваючы
ўзрыў фашысцкай буржуазнай
дыктатуры з дапамогай саміх мас,
якія знаходзяцца ў фашысцкіх аргані-
зацыях.

4. У краінах, дзе існуюць невялі-
кія чырвоныя профсаюзы, неабход-
на дабівацца іх уваходжання ў
вядзікі рэфармісцкіх профсаюзы,
патрабуючы свабоды адстойвання
сваіх поглядаў і абратнага прыёму
выключаных, а ў краінах, дзе і-
снуюць паралельна вядзікі чырво-
ных і рэфармісцкіх профсаюзы,
аб'яднання іх на роўных пачат-
ках, на аснове платформы бараць-
бы супроць наступлення капітала
і забеспячэння профсаюзнай дэмак-
ратыі.

У краінах, дзе існуюць невялі-
кія чырвоныя профсаюзы, неабход-
на дабівацца іх уваходжання ў
вядзікі рэфармісцкіх профсаюзы,
патрабуючы свабоды адстойвання
сваіх поглядаў і абратнага прыёму
выключаных, а ў краінах, дзе і-
снуюць паралельна вядзікі чырво-
ных і рэфармісцкіх профсаюзы,
аб'яднання іх на роўных пачат-
ках, на аснове платформы бараць-
бы супроць наступлення капітала
і забеспячэння профсаюзнай дэмак-
ратыі.

У рэфармісцкіх і аб'яднаных
профсаюзах камуністы павінны аж-
цвяляць міжнародны аб'яднаны
профсаюзаў па вытворчасці; за
адзіны інтэрнацыяналі профсаюзаў
на аснове класавай барацьбы.

6. Выбарчыя кампаніі павін-
ны быць скарыстаны для далей-
шага развіцця і ўмацавання адзі-
нага фронту барацьбы пролетарыя-
та. Выступаючы на выбарах сама-
стойна, развіваючы перад масамі
праграму камуністычнай партыі,
камуністы павінны дабівацца адзі-
нага фронту з сацыял-дэмакратыч-
нымі партыямі і з профсаюзамі (а
таксама з арганізацыямі працоў-
ных сялян, рамеснікаў і т. д.),
прыкладаючы ўсе намаганні, каб
не дапусціць выбары рэакцый-
ных і фашысцкіх кандыдатаў. Пе-
рад тварам фашысцкай небяспекі,
у залежнасці ад росту і поспехаў
руху адзінага фронту, а таксама ў
залежнасці ад існуючай выбарчай
сістэмы, камуністы могуць высту-
паць у выбарчай кампаніі з агуль-
най платформай і з агульнымі спі-
самі антыфашысцкага фронту, за-
хоўваючы за сабой свабоду сваёй
палітычнай агітацыі і крытыкі.

7. Імкнучыся аб'яднаць пад кі-
раўніцтвам пролетарыята бараць-
бу працоўнага сялянства, гарад-
ской дробнай буржуазіі і працоў-
ных мас прыгнечаных нацыяналь-
насцей, камуністы павінны дабі-
вацца стварэння шырокага **анты-
фашысцкага народнага фронту** на
базе пролетарскага адзінага фрон-
та, выступаючы за ўсе слешыфіч-
ныя патрабаванні гэтых слаёў
працоўных, якія ідуць па лініі кар-
раваных інтарэсаў пролетарыята.
Асабліва важна мабілізаваць **пра-
цоўных сялян** супроць фашысцкай
палітыкі аграблення асноўных мас
сялянства: супроць эксплуатацый-
скай палітыкі пэн маналістычнага
капітала і буржуазных урадаў,
супроць непасрэднага ярма палат-
каў, аграднай платы, запазычанасці,
супроць прымусовага продажу
сялянскай маёмасці, за дзяржаў-
ную дапамогу разароўнаму сялян-
ству. Прадуючы ўсюды сярод **га-
радской дробнай буржуазіі і інтэ-
лігенцыі**, таксама як і сярод **слу-
жачых**, неабходна падняць гэтыя
слаі супроць росту падаткаў і да-
рагоў, супроць аграблення іх
маналістычным капіталам, трэс-
там, супроць процантнай кабалы,
супроць зв

ПРАЦЯГ РЭЗАЛЮЦЫ І ПА ДАКЛАДУ тав. ДЗІМІТРАВА

АБ ЗАДАЧАХ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА У СУВЯЗІ З ПАДРЫХТОУКАМ ІМПЕРЫЯЛІСТАМІ НОВАЙ СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ (РЭЗАЛЮЦЫЯ ПА ДАКЛАДУ тав. ЭРКОЛІ, ПРЫНЯТАЯ VII КАНГРЭСАМ КОМІНТЭРНА 20 ЖНІУНЯ 1935 г.)

4. Кангрэс падкрэслівае пералічаныя камуністычнымі партыямі капіталістычных краін надзвычайную моладзі ў барацьбе супроць фашызма. З рэацыі моладзі фашызм з'яўляецца найбольшым чынам вярнуе свае ўдары атрады. Змагаючыся з недастатковай важнасцю масавай работы прад працоўнай моладзі, прымаючы дзейсныя меры для пераадавання замкнутасці камсамольскіх арганізацый, камуністычныя партыі павінны ўсямерна садзейнічаць аднаўленню сіл усіх нефашысцкіх масавых арганізацый моладзі, у тым ліку юнацкіх арганізацый (юфсаў, кааперацыі і т. д. на аснове найшырэйшага адзінага фронту, аж да стварэння рознагаду агульных арганізацый для барацьбы супроць фашызма, супроць чужага бюспраў і мілітарызацыі моладзі, за эканамічныя і культурныя інтарэсы маладога пакалення. Неабходна высунуць задачу стварэння антыфашысцкай асацыяцыі камуністычнага і сацыялістычнага саюзаў моладзі на платформе класовай барацьбы. Кому-

ністычныя партыі павінны ўсямерна дапамагаць развіццю і ўмацаванню камсамола.

5. Жыццёвая неабходнасць уцягнення ў народны адзіны фронт многамільённых мас працоўных і працоўных сялян, незалежна ад іх партыйных поглядаў і рэлігійных перакананняў, патрабуе ад камуністаў ўзмоцненай актыўнасці ў мэтах развіцця масавага руху працоўных жанчын — вакол барацьбы за іх неабходныя патрабаванні і інтарэсы, асабліва ў барацьбе супроць дарагоўлі, няроўнапраўнага становішча жанчын і яе фашысцкага паднявольства, супроць масавых звальненняў, за павышэнне зарплат на аснове прынцыпу: «роўная аплата за роўную працу», супроць небяспекі вайны. Неабходна ў кожнай пасобнай краіне, як і ў міжнародным маштабе, гібка прымяняць самыя рознастайныя арганізацыйныя формы ў мэтах устаўлення кантакту і сумеснай работы рэвалюцыйных, сацыял-

макратычных і прагрэсіўных жаночых арганізацый, пры забеспячэнні свабоды думкі і крытыкі, не спыняючыся перад стварэннем там, дзе гэта будзе патрэбна, і асобных жаночых арганізацый.

6. Камуністы павінны весці барацьбу за ўцягненне ў рады адзінага фронту пражетарыята і антыфашысцкага народнага фронту кааперацыйных арганізацый.

З боку камуністаў павінна быць аказана самая актыўная дапамога ў барацьбе кааперацыі за неабходныя інтарэсы яе членаў, асабліва ў барацьбе супроць дарагоўлі, з прадуктамі, супроць увязнення грабежнікаў і новых падаткаў, супроць абмежавання дзейнасці і разгрому кааперацыі фашыстамі і інш.

7. Камуністы павінны браць на сябе ініцыятыву ў справе стварэння з вытлумачаных, выпрабаваных элементаў руху адзінага фронту масавай антыфашысцкай самаабароны супроць нападў фашысцкіх банд.

Сусветны эканамічны крызіс і зрыў капіталістычнай стабілізацыі парадзілі крайнюю няўстойлівасць усіх міжнародных адносін. Абвостраная барацьба на сусветным рынку, які вельмі звужыўся ў рэзультате эканамічнага крызіса, перайшла ў жорсткую эканамічную вайну. Новы перадзел свету ўжо фактычна пачаўся.

Японскі імперыялізм, які вядзе вайну на Далёкім Усходзе, ужо палажыў пачатак новаму перадзелу свету. Ваенная акупацыя Манчжуріі і Паўночнага Кітая азначае фактычнае ануляванне вашынгтонскіх дагавораў, рэгулююшых раздзел сфер уплыву паміж імперыялістычнымі дзяржавамі ў Кітаі і іх адносін на Тэхімі акіяне. Грабежніцкі паход Японіі ўжо зараз прыводзіць да аслаблення ўплыву англійскага і амерыканскага імперыялізма ў Кітаі, ставіць пад пагрозу пазіцыі Вялікабрытаніі і ЗША на Тэхімі акіяне, з'яўляецца падрыхтоўкай контррэвалюцыйнай вайны супроць Савецкага Саюза.

Асноўнай у лагеры імперыялістаў з'яўляецца англа-амерыканская супярэчнасць, якая аказвае свой уплыў на ўсе супярэчнасці сусветнай палітыкі. Гэта супярэчнасць прывяла ў Паўднёвай Амерыцы, дзе найбольш рэзка стыкаюцца варожыя інтарэсы Англіі і ЗША, к вайнам паміж паўднёва-амерыканскімі васаламі абодвух дзяржаў (Бразілія—Парагвай, Калумбія — Перу) і пагражае далейшымі ваеннымі сутычкамі ў Паўднёвай і Цэнтральнай Амерыцы (Калумбія — Венесуэла).

У момант, калі да новага перадзелу свету і да змянення граніц у Еўропе адкрыта імкнуча асабліва фашысцкія дзяржавы — Германія, Польшча, Венгрыя, Італія — у рады другіх дзяржаў існуе тэндэнцыя да захавання цяперашняга становішча (статус-кво). Гэта тэндэнцыя прадстаўлена ў сучасны момант у сусветным маштабе Злучанымі штатамі, а ў Еўропе перш за ўсё Францыяй, прычым імкненне гэтых абодвух вядучых імперыялістычных дзяржаў к захаванню статус-кво падтрымліваецца радамі дробных дзяржаў (Малая і Балканская Антанты, некаторыя прыбалтыцкія дзяржавы), незалежнасці якіх пагражае новая імперыялістычная вайна.

Перамога нямецкага нацыяналізму, які з'яўляецца самай рэакцыйнай, самай агрэсіўнай формай фашызма, і яго ваенныя пракадакі пабудзілі ваенныя партыі, якія прадстаўляюць найбольш рэакцыйныя, шавіністычныя элементы буржуазіі, ва ўсіх краінах узмацніць барацьбу за ўладу і ўмацніць фашызуючы дзяржаўнага апарата.

Шалёнае ўзбраенне фашысцкай Германіі, у асабліваці аднаўленне ваеннай павіннасці і вядзючага флота Германіі выклікалі ва ўсім капіталістычным свеце новую ўзмоцненую гонку ўзбраенняў. Не глядзячы на сусветны эканамічны крызіс, ваенная прамысловасць працівае ў большай ступені, чым калі-б там ні было. У краінах, далей за ўсё зайшоўшых у справе падрыхтоўкі вайны (Германія, Японія, Італія, Францыя) і

тэўным падтрыманні кроўна зацікаўлены ўсе, хто імкнецца да захавання міру.

III. Задачы Комуністычнага Інтэрнацыянала ў барацьбе за мір, супроць імперыялістычнай вайны

VI сусветны кангрэс Комуністычнага Інтэрнацыянала на аснове вучэння Маркса—Энгельса—Леніна—Сталіна аб вайне канкрэтна распрацаваў задачы камуністычных партый і рэвалюцыйнага пролетарыята ў барацьбе супроць імперыялістычнай вайны. Ключовыя гэтыя прынцыпамі, непасрэдна закранутыя вайной камуністычныя партыі Японіі і Кітая па-большавіцку вядлі і вядуць барацьбу супроць імперыялістычнай вайны, у абарону кітайскага народу. VII сусветны кангрэс Комуністычнага Інтэрнацыянала, пацвярджаючы рашэнні VI кангрэса аб барацьбе супроць імперыялістычнай вайны, ставіць перад камуністычнымі партыямі, рэвалюцыйнымі рабочымі, працоўнымі, сялянамі і прыгнетымі народамі ўсяго свету наступныя галоўныя задачы:

1. Барацьба за мір і ў абарону СССР. Перад тварам ваенных правакацый германскіх фашыстаў і японскіх мілітарыстаў і ўзбраенняў, фарсіруемых ваеннымі партыямі ў капіталістычных краінах, перад тварам непасрэднай небяспекі ўзрыву контррэвалюцыйнай вайны супроць Савецкага Саюза, **цэнтральным лозунгам** камуністычных партый павінна быць: **барацьба за мір.**

2. Адзіны народны фронт у барацьбе за мір, супроць падпальшчыкаў вайны. Барацьба за мір адкрывае перад камуністычнымі партыямі максімальныя магчымасці для стварэння найшырэйшага адзінага фронту.

У рады гэтага адзінага фронту павінны быць уцягнуты ўсе тыя, хто зацікаўлены ў захаванні міру. Канцэнтрацыя сіл у кожны даны момант супроць галоўных падпальшчыкаў вайны (у сучасны момант — супроць фашысцкай Германіі і з'яўляюцца з ёю Польшчы і Японіі) з'яўляецца важнейшай тактычнай задачай камуністычнай партыі. Для камуністычнай партыі Германіі мае асабліва важнае значэнне выкрыццё нацыяналістычнай дэмагогіі гітлераўскага фашызма, які прыкрываецца фразамі аб аб'яднанні нямецкага народу, а на справе вядзе да яго ізаляцыі і да разстаўлення з ім сваімі ім-

V. АНТЫІМПЕРЫЯЛІСТЫЧНЫ НАРОДНЫ ФРОНТ У КАЛАНІЯЛЬНЫХ КРАІНАХ

У каланіяльных і поўкаланіяльных краінах важнейшая задача камуністаў заключаецца ў рабоце па стварэнню антыімперыялістычнага фронту. Для гэтага неабходна ўцягнуць найшырэйшыя масы ў нацыянальна-вызваленчы рух супроць узрастаючай імперыялістычнай эксплуатацыі, супроць асабістага паднявольства, за выгнасць імперыялістаў, за незалежнасць краіны; актыўна ўдзельнічаць ва ўзначальваемым нацыянальна-рэфармісцкім рухам, дабіваючы сумесных выступленняў на аснове канкрэтнай антыімперыялістычнай платформы з нацыянальна-рэвалюцыйнымі і нацыянальна-рэфармісцкімі арганізацыямі.

У Кітаі неабходна спалучаць распаўсюненне савецкага руху і ўмацаванне баявой магутнасці Чырвонай арміі з разгортваннем народнага антыімперыялістычнага руху ва ўсёй краіне.

Гэты рух павінен праводзіцца пад лозунгам нацыянальна-рэвалюцыйнай барацьбы ўзброенага наро-

ду супроць імперыялістычных паднявольнікаў, перш за ўсё супроць японскага імперыялізма і іх кітайскіх прыслужнікаў. Саветы павінны стаць аб'яднаючым цэнтрам усяго кітайскага народу ў яго вызваленчай барацьбе.

Пролетарыят імперыялістычных краін у інтарэсах сваёй вызваленчай барацьбы павінен ўсямерна падтрымаць вызваленчую барацьбу каланіяльных і поўкаланіяльных народаў супроць імперыялістычных захватчыкаў.

Ад версальскага дагавору асталося толькі дзяржаўныя граніцы і размеркаванне мапдатаў на калоніі. Ліквідацыя версальскага дагавору абмялася ў рэзультате спынення рэпарацыйных плацяжоў і аднаўлення ўсеагульнай ваенскай павіннасці гітлераўскім ўрадам, а таксама заключэння морскага дагавору Англіі з Германіяй.

Германскія фашысты, якія з'яўляюцца галоўнымі падпальшчыкамі вайны, якія імкнуча да гегемоніі германскага імперыялізма ў Еўропе, ставяць пытанне аб змяненні еўрапейскіх граніц пры дапамозе вайны за кошт сваіх суседзей. Авантурніцкія планы германскіх фашыстаў праціраюцца вельмі далёка і разлічаны на ваенны рэванш супроць Францыі, на раздзел Чэхаславакіі, на анексію Аўстрыі, на знішчэнне самастойнасці прыбалтыцкіх краін, якія дны імкнуча ператварыць у плацдарм для нападу на Савецкі Саюз, на адрыў ад СССР Савецкай Украіны. Яны патрабуюць для гэтага толькі пры наяўнасці рады ўмоў: пры ўмове поўнай металічнасці ад буржуазіі і поўнага разрыву блоку сацыял-дэмакратыі з буржуазіяй, пры ўмове папярэдняга ажыццяўлення адзінства дзеяння, пры ўмове прызнання неабходнасці рэвалюцыйнага зваржэння панавання

ваеннай павіннасці і вядзючага флота Германіі выклікалі ва ўсім капіталістычным свеце новую ўзмоцненую гонку ўзбраенняў. Не глядзячы на сусветны эканамічны крызіс, ваенная прамысловасць працівае ў большай ступені, чым калі-б там ні было. У краінах, далей за ўсё зайшоўшых у справе падрыхтоўкі вайны (Германія, Японія, Італія, Францыя) і

тэўным падтрыманні кроўна зацікаўлены ўсе, хто імкнецца да захавання міру, павінна часнейшым чынам спалучацца з барацьбой супроць фашызма і фашысцкага руху. Неабходна весці не толькі агульную прапаганду за мір, але ў першую чаргу супроць галоўных падпальшчыкаў вайны, супроць фашысцкіх і іншых імперыялістычных ваенных партый і супроць канкрэтных мерапрыемстваў падрыхтоўкі імперыялістычнай вайны.

4. Барацьба супроць мілітарызма і ўзбраенняў. Камуністычныя партыі ва ўсіх капіталістычных краінах павінны змагацца: супроць ваенных расходаў (ваенны бюджэт), за адкіліканне ваенных сіл з каланіяльных і мандатных краін, супроць правадзімых капіталістычнымі ўрадамі мер ваенізацыі, у асабліваці ж супроць мілітарызацыі моладзі, жанчын і беспрацоўных; супроць надзвычайнага законаў, абмяжоўваючых буржуазна-дэмакратычныя свабоды ў мэтах падрыхтоўкі вайны; супроць абмежавання праў рабочых на ваенных заводах; супроць субсідывання ваеннай прамысловасці і супроць ганяло зброяў і перавозак зброі. Барацьбу супроць мерапрыемстваў па падрыхтоўцы вайны можна весці толькі ў цеснейшай сувязі з абаронай эканамічных інтарэсаў і палітычных праў рабочых, служачых, працоўных сялян і гарадскога дробнага буржуазіі.

5. Барацьба супроць шавінізма. У барацьбе супроць шавінізма задачай камуністаў заключаецца ў выхаванні рабочых і ўсяго працоўнага народу ў духу пролетарскага інтэрнацыяналізма. Гэта ажыццявіма толькі ў барацьбе супроць асабістага ўзбраення і прыгнетальнасці, у разстаўленні з ім сваімі ім-

VI. УМАЦАВАННЕ КОМУНІСТЫЧНЫХ ПАРТЫІ І БАРАЦЬБА ЗА ПАЛІТЫЧНАЕ АДЗІНСТВА РАБОЧАГА КЛАСА

Кангрэс з асаблівай настойлівасцю падкрэслівае, што толькі далейшае ўсебаковае ўмацаванне саміх камуністычных партый, развіццё ініцыятывы, іх прынцыпова-рэсісцка-ленінскай палітыка і вядзючая, гібкая тактыка, якая забяспечвае канкрэтную абстаноўку і ўстаноўку класавых сіл, могуць забяспечыць мабілізацыю найшырэйшых мас працоўных на адзіную барацьбу супроць фашызма, супроць капіталізму

Змагаючыся самым энергічным чынам за выкараненне ўсіх астаткаў сектанцтва, якое з'яўляецца ў даны момант надзвычай сур'ёзнай перашкодай для правядзення сапраўды масавай, большавіцкай палітыкі камуністычных партый — камуністы павінны ўмацніць сваю пільнасць у адносінх небяспекі правага апартунізма і весці разнастайную барацьбу супроць усіх яго канкрэтных праяўленняў, маючы на ўвазе што пры шырокім прымянен-

тычнымі партыямі, узяць у свае рукі ініцыятыву ў справе гэтага аб'яднання. Пры гэтым трэба абавязкова растлумачваць рабочым, што такое аб'яднанне магчыма толькі пры наяўнасці рады ўмоў: пры ўмове поўнай металічнасці ад буржуазіі і поўнага разрыву блоку сацыял-дэмакратыі з буржуазіяй, пры ўмове папярэдняга ажыццяўлення адзінства дзеяння, пры ўмове прызнання неабходнасці рэвалюцыйнага зваржэння панавання

ваеннай павіннасці і вядзючага флота Германіі выклікалі ва ўсім капіталістычным свеце новую ўзмоцненую гонку ўзбраенняў. Не глядзячы на сусветны эканамічны крызіс, ваенная прамысловасць працівае ў большай ступені, чым калі-б там ні было. У краінах, далей за ўсё зайшоўшых у справе падрыхтоўкі вайны (Германія, Японія, Італія, Францыя) і

тэўным падтрыманні кроўна зацікаўлены ўсе, хто імкнецца да захавання міру, павінна часнейшым чынам спалучацца з барацьбой супроць фашызма і фашысцкага руху. Неабходна весці не толькі агульную прапаганду за мір, але ў першую чаргу супроць галоўных падпальшчыкаў вайны, супроць фашысцкіх і іншых імперыялістычных ваенных партый і супроць канкрэтных мерапрыемстваў падрыхтоўкі імперыялістычнай вайны.

4. Барацьба супроць мілітарызма і ўзбраенняў. Камуністычныя партыі ва ўсіх капіталістычных краінах павінны змагацца: супроць ваенных расходаў (ваенны бюджэт), за адкіліканне ваенных сіл з каланіяльных і мандатных краін, супроць правадзімых капіталістычнымі ўрадамі мер ваенізацыі, у асабліваці ж супроць мілітарызацыі моладзі, жанчын і беспрацоўных; супроць надзвычайнага законаў, абмяжоўваючых буржуазна-дэмакратычныя свабоды ў мэтах падрыхтоўкі вайны; супроць абмежавання праў рабочых на ваенных заводах; супроць субсідывання ваеннай прамысловасці і супроць ганяло зброяў і перавозак зброі. Барацьбу супроць мерапрыемстваў па падрыхтоўцы вайны можна весці толькі ў цеснейшай сувязі з абаронай эканамічных інтарэсаў і палітычных праў рабочых, служачых, працоўных сялян і гарадскога дробнага буржуазіі.

5. Барацьба супроць шавінізма. У барацьбе супроць шавінізма задачай камуністаў заключаецца ў выхаванні рабочых і ўсяго працоўнага народу ў духу пролетарскага інтэрнацыяналізма. Гэта ажыццявіма толькі ў барацьбе супроць асабістага ўзбраення і прыгнетальнасці, у разстаўленні з ім сваімі ім-

РАБОЧАГО КЛАСА

спрос з асаблівай настойлівасцю прасівае, што толькі далейшымі ўставамі ўмацаванне саміх існуючых партый, развіццё ідэяў, іх прынцыповая іспытка-ленінская палітыка і дэмакратычная тактыка, якая аб'явае канкрэтную абстаноўку і паноўку класавых сіл, могуць перамагчы мабілізацыю найшматлівае працоўных на адзіную барацьбу супраць фашызма, савіянства і капіталізму.

Праўдае ажыццяўленне адзінаго фронту патрабуе ад камуністаў пераадалення самазадоўленага ініцыятыўнага ў сваіх уласных радах, у сучасны момант у радзе выхаванні з'яўляецца ўжо «не дзіва» хваробаю» камуністычнага руху ў каранішым парокма. Неабходна ступень рэволюцыянавання мас, ствараючы ілюзіі, ўдалося ўжо загародзіць дарожніцтвам, у той час, як фашызм рух прадаўжаў нарастаць, сектанцтва культывавала на ве пасіўнасць перад фашызмам.

Адмяняючы на практыцы механічнае кіраванне масамі метадамі ініцыятыўнага ўзкапартыйнай прызвання масавую палітыку практычнай прапагандай і левым рыверствам, адмаўляючыся ад ідэі ў рэфармісцкіх профсаюзах фашысцкіх масавых арганізацый, шабланізуючы тактыку і ідэі для ўсіх краін, не ўлічыўшы асаблівасці канкрэтнай абстаноўкі ў кожнай асобнай краіне — гэта сектанцтва ў значнай ступені замаруджвала рост камуністычных партый, затрудняла праверку сапраўднай масавай палітыкі, перашкаджала скарыстанню ўдзялення класовага ворага для павяшчання рэволюцыйнага руху. Асабліва гэта справе заваявання ўмоў пралетарскіх мас на бок камуністычных партый.

Змагаючыся самым энергічным чынам за выкарэнне ўсіх астаткаў сектанцтва, якое з'яўляецца ў даны момант надзвычай сур'ёзнай перашкодай для правядзення сапраўднай масавай, большэвіцкай палітыкі камуністычных партый. — камуністы павінны ўзмацніць сваю пільнасць у адносінах небяспекі правага апартунізма і весці рашучую барацьбу супраць усіх яго канкрэтных праяўленняў, маючы на ўвазе, што пры шырокім прымяненні тактыкі адзінаго фронту правага небяспека будзе нарастаць. Барацьба за ўстаўленне адзінаго фронту адзінства дзеяння рабочага класа патрабуе нагляднага пераканання сацыял-дэмакратычных рабочых у правільнасці камуністычнай і няправільнасці рэфармісцкай палітыкі і абавязвае кожную камуністычную партыю к непрымірнай барацьбе супраць усіх тэндэнцый затушчвання прынцыповай розніцы паміж камунізмам і рэфармізмам, аслаблення крытыкі сацыял-дэмакратызма, як ідэалогіі і практыкі класовага супрацоўніцтва з буржуазіяй, супраць ілюзіі, што ажыццяўленне сацыялізму магчыма мірным легальным шляхам, супраць усёй установаўкі на аўтаматызм і стыхійнасць як у справе ліквідацыі фашызма так і ў правядзенні адзінаго фронту, супраць прыніжэння ролі партыі і супраць малейшых хістанняў у момант рашучага дзеяння.

Лічачы, што ітарэсы класовай барацьбы пралетарыята і поспех пралетарскай рэволюцыі тэаўваюць неабходнасць наяўнасці ў кожнай краіне адзінай масавай палітычнай партыі рабочага класа, кангрэс, ставіць перад камуністычнымі партыямі задачу, апрацоўваючы на ўзрастаючую цягу рабочых да аб'яднання сацыял-дэмакратычных партый ці асобных арганізацый з камуні-

стычнымі партыямі, узяць у свае рукі ініцыятыўу ў справе гэтага аб'яднання. Пры гэтым трэба абавязкова растлумачваць рабочым, што такое аб'яднанне магчыма толькі пры наяўнасці рады ўмоў: пры ўмове поўнай неалежнасці ад буржуазіі і поўнага разрыву блоку сацыял-дэмакратыі з буржуазіяй, пры ўмове пашырэння ажыццяўлення адзінства дзеяння, пры ўмове прызнання неабходнасці рэволюцыйнага зварыжэння панавання буржуазіі і ўстаўлення дыктатуры пралетарыята ў форме саветаў, пры ўмове адмаўлення ад падтрымання сваёй буржуазіі ў імперыялістычнай вайне, пры ўмове пабудовы партыі на аснове дэмакратычнага цэнтралізма, які забяспечвае адзінства волі і дзеяння і правярал на вопыце рускіх большэвікоў.

Адначасова з гэтым неабходна рашуча выступаць супраць спроб «левых» сацыял-дэмакратычных дэмагогаў скарыстаць расчараванне сярод сацыял-дэмакратычных рабочых для стварэння новых сацыялістычных партый і новага «Інтернацыянала», накіраваных супраць камуністычнага руху і такім чынам паглыбляючых раскол у рабочым класе.

VII кангрэс Камуністычнага Інтернацыянала, лічачы, што адзінства дзеяння з'яўляецца настойнай неабходнасцю і самым верным шляхам да стварэння і палітычнага адзінства пралетарыята, — ад імя ўсіх секцый Камуністычнага Інтернацыянала заяўляе аб іх гатоўнасці пачаць неадкладна перагаворы з адпаведнымі партыямі II інтернацыянала аб ўстаўленні адзінства дзеяння рабочага класа супраць наступлення капітала, фашызма і пагрозы імперыялістычнай вайны, а таксама аб гатоўнасці Камуністычнага Інтернацыянала ў гэтых мэтах уступіць у перагаворы з II інтернацыяналам.

Вельмі далёка і разлічана на ваенны рэванш супраць Францыі, на развал Чэхаславакіі, на анексію Аўстрыі, на знішчэнне самастойнасці прыбалтыцкіх краін, якія яны імкнуцца ператварыць у плацдарм для нападу на Савецкі Саюз, на адрыў ад СССР Савецкай Украіны. Яны патрабуюць для сабе калоніі, імкнуцца распаліць настроі ў карысць сусветнай вайны за новы перадел свету. Усе гэтыя зацёі зарваўшыся зачышчыкаў вайны садзейнічаюць абвастрэнню супярэчнасцей паміж капіталістычнымі дзяржавамі і ствараюць непакой ва ўсёй Еўропе.

Германскі імперыялізм знайшоў у Еўропе саюзніка ў асобе польскага фашызма, які імкнецца таксама расшырыць сваю тэрыторыю за кошт Чэхаславакіі, прыбалтыцкіх краін і Савецкага Саюза.

Кіруючыя колы англійскай буржуазіі падтрымліваюць германскія ўзбраенні, каб аслабіць гегемонію Францыі на еўрапейскім кантыненте, павярнуць астрыё германскіх узбраенняў з Захада на ўсход і накіраваць агрэсіўнасць Германіі супраць Савецкага Саюза. Гэтай палітыкай Англія імкнецца стварыць у сусветным маштабе процівагу ЗША і адначасова ўзмацніць антысавецкія тэндэнцыі не толькі Германіі, але і Японіі і Польшчы. Гэта палітыка англійскага імперыялізма з'яўляецца адным з фактараў, паскараючых узрыў сусветнай імперыялістычнай вайны.

Італьянскі імперыялізм непа-

вельмі буржуазіі, на ўсіх краінах узмацняе барацьбу за ўладу і ўзмацняе фашызую дзяржаўнага апарата.

Шаленае ўзбраенне фашысцкай Германіі, у асаблівасці аднаўленне вайскавай павіннасці і велізарнае ўзмацненне морскага і паветранага флота Германіі выклікалі ва ўсім капіталістычным свеце новую ўзмоцненую гонку ўзбраенняў. Не глядзячы на сусветны эканамічны крызіс, ваенная прамысловасць працвітае ў большай ступені, чым калі-б там ні было. У краінах, далей за ўсё зайшоўшых у справе падрыхтоўкі вайны (Германія, Японія, Італія, Польшча), народная гаспадарка пастаўлена ўжо на ваенны лад. Побач з рэгулярнай арміяй падрыхтоўваюцца асобныя фашысцкія атрады для забеспячэння тылу і для нясення жандарскай службы на фронце; папрыжыўная падрыхтоўка пашырана ва ўсіх капіталістычных краінах — нават на жадрыскаў. Выхаванне і прапаганда ў духу шавіністычнай і расісцкай дэмагогіі праводзіцца на дзяржаўныя сродкі і ўсімі спосабамі заахвочваюцца.

Хоць у даны момант абвастрэнне імперыялістычных супярэчнасцей і затрудняе стварэнне антысавецкага блока, усё-ж фашысцкія ўрады і ваенныя партыі ў капіталістычных краінах імкнуцца вырашыць гэтыя супярэчнасці за кошт бацькаўшчыны ўсіх працоўных, за кошт Савецкага Саюза. Небяспека ўзрыву новай імперыялістычнай вайны з дня ў дзень парэжае чалавецтву.

II. Роля Савецкага Саюза ў барацьбе за мір

На аснове быстрага ўздыму сацыялістычнай прамысловасці і сельскай гаспадаркі, на аснове ліквідацыі апошняга капіталістычнага класа — кулацтва, на аснове канчатковай перамогі сацыялізма над капіталізмам і выпякаючага адсюль умацавання абароназдольнасці краіны — узаемаадносін Савецкага Саюза з капіталістычнымі краінамі ўступілі ў новую фазу.

Асноўная супярэчнасць паміж сацыялістычным і капіталістычным светам яшчэ больш абвастрылася. Але дзякуючы сваёй узростаючай магутнасці, Савецкі Саюз быў здольны прадухіліць падрыхтаваны ўжо напад імперыялістычных дзяржаў і іх васаляў і разгарнуць паслядоўную палітыку міру супраць усіх падпальчыкаў вайны. Тым самым Савецкі Саюз стаў цэнтрам прыцяжэння не толькі класова-свядомых рабочых, але і ўсяго працоўнага народу ў капіталістычных і каланіяльных краінах, які імкнецца да міру. Пры гэтым мірная палітыка СССР не толькі расстроіла планы імперыялістаў, накіраваныя на ізаляцыю Савецкага Саюза, але і залажыла

У рады гэтага адзінаго фронту павінны быць уцягнуты ўсе тыя, хто зацікаўлены ў захаванні міру. Канцэнтрацыя сіл у кожным даны момант супраць галоўных падпальчыкаў вайны (у сучасны момант — супраць фашысцкай Германіі і з'яўляецца важнейшай тактычнай задачай камуністычнай партыі. Для камуністычнай партыі Германіі мае асабліва важнае значэнне выкрыццё нацыяналістычнай дэмагогіі гітлераўскага фашызма, які прыкрымаецца фразамі аб аб'яднанні нямецкага народу, а на справе вядзе да яго ізаляцыі, да новай ваеннай катастрофы.

Неабходнай умовай і прадпосылкай аб'яднання нямецкага народу з'яўляецца звяржэнне гітлераўскага фашызма. Рапшаючае значэнне ў барацьбе супраць вайны і яе фашысцкіх падпальчыкаў ва ўсіх краінах мае ўстаўленне адзінаго фронту з сацыял-дэмакратычнымі і рэфармісцкімі арганізацыямі (партыйнымі, профсаюзнымі, кааперацыйнымі, спартыўнымі і культурна-асветнымі) і з іх членскай масай, а таксама з масавымі нацыянальна-вызваленчымі, рэлігійна-дэмакратычнымі, пацыфісцкімі арганізацыямі і іх прыхільнікамі.

Стварэнне адзінаго фронту з сацыял-дэмакратычнымі і рэфармісцкімі арганізацыямі для барацьбы за мір патрабуе рашучай ідэалагічнай барацьбы супраць рэакцыйных элементаў у радах сацыял-дэмакратыі, якія перад тварам непасрэднай ваеннай небяспекі ідуць на яшчэ больш пэснае супрацоўніцтва з буржуазіяй для абароны буржуазнай бацькаўшчыны і сваёй траўлай Савецкага Саюза прама садзейнічаюць падрыхтоўцы антысавецкай вайны. Яны патрабуюць пэснага супрацоўніцтва з тымі сіламі ўнутры сацыял-дэмакратычных партый, рэфармісцкіх профсаюзаў і іншых масавых рабочых арганізацый, якія прыбліжаюцца да пазіцыі рэволюцыйнай барацьбы супраць імперыялістычнай вайны.

Уцягненне пацыфісцкіх арганізацый і іх прыхільнікаў у рады адзінаго фронту барацьбы за мір набывае вялікае значэнне ў справе мабілізацыі супраць вайны дробнабуржуазных мас, прагрэсіўнай інтэлігенцыі, жанчын і моладзі.

Пастаянна беручы пад растлумачальную крытыку памылковыя погляды добрасумленых пацыфістаў, энергічна змагаючыся супраць тых пацыфістаў, якія сваёй палітыкай маскуюць падрыхтоўку імперыялістычнай вайны германскімі фашыстамі (кіраўніцтва лейбарысцкай партыі ў Англіі і т. д.), камуністы павінны прыцягваць да супрацоўніцтва ўсе сацыялісцкія арганізацыі, гатовыя пайсці з імі хоць частку шляху сапраўднай ба-

ваеннай прамысловасці і супраць ганжло зброй і перавозак зброі. Барацьбу супроць менавітаў на падрыхтоўцы вайны можна весці толькі ў цеснейшай сувязі з абаронай эканамічных інтарэсаў і палітычных праў рабочых, служачых, працоўных сялян і гарадской дробнай буржуазіі.

5. Барацьба супраць шавінізма. У барацьбе супраць шавінізма задача камуністаў заключаецца ў выхаванні рабочых і ўсяго працоўнага народу ў духу пралетарскага інтэрнацыяналізма. Гэта ажыццявіма толькі ў барацьбе супраць эксплуатацый і прыгнятаўшчыкаў, за востра-неабходныя класавыя інтарэсы пралетарыята, а таксама ў барацьбе супраць зварынага шавінізма нацыяналістычных і ўсіх іншых фашысцкіх партый. Адначасова камуністы павінны паказаць, што рабочы клас вытэе паслядоўную барацьбу ў абарону нацыянальнай свабоды і незалежнасці ўсяго народу ад усялякага прыгнечання і эксплуатацыі, бо толькі камуністычная палітыка абараняе да канца нацыянальную свабоду і незалежнасць свайго народу.

6. Барацьба за нацыянальнае вызваленне і падтрыманне нацыянальна-вызваленчых войн. Калі якая-небудзь слабая дзяржава падвергнецца нападу з боку адной ці некалькіх буйных імперыялістычных дзяржаў, якія захочуць знішчыць яе нацыянальную незалежнасць і нацыянальнае адзінства або зрабіць яе раздзел, як гэта мела месца ў гісторыі, напрыклад, пры раздзеле Польшчы, то вайна нацыянальнай буржуазіі такой краіны для адпору гэтаму нападу можа прыняць характар вызваленчай вайны, у якую рабочы клас і камуністы гэтай краіны не могуць не ўмяшчацца. Задача камуністаў такой краіны заключаецца ў тым, каб, ведучы непрымірную барацьбу за забеспячэнне эканамічных і палітычных пазіцый рабочых, працоўных сялян і нацыянальных меншасцей, стаць разам з тым у першыя рады байцоў за нацыянальную незалежнасць і весці вызваленчую вайну да канца, не даючы «сваёй» буржуазіі ісці на здзелку з нападаючымі дзяржавамі за кошт інтарэсаў сваёй краіны.

Камуністы абавязаны актыўна падтрымліваць нацыянальна-вызваленчую барацьбу прыгнечаных каланіяльных і поўкаланіяльных народаў, у асаблівасці-ж Чырвонай арміі кітайскіх саветаў у іх барацьбе з японскімі і іншымі імперыялістамі і гомінданам. Камуністычная партыя Кітая павінна прыкласці ўсе намаганні к разшырэнню фронту нацыянальна-вызваленчай барацьбы і к уцягненню ў яе ўсіх нацыянальных сіл, гатовых аказаць адпор разбойніцкаму паходу японскіх і іншых імперыялістаў.

(ПРАЦЯГ НА 4 СТАР.)

VII. ЗА СОВЕТСКУЮ УЛАДУ!

Барацьба за абарону буржуа-дэмакратычных свабод і заваяванне працоўных супраць фашызма, у барацьбе за звяржэнне пэснай дыктатуры рэволюцыйнага пралетарыята падрыхтоўвае сілы, умацоўвае баявы сувязі сваімі саюзнікамі і накіроўвае барацьбу ў мэтах заваявання сапраўднай дэмакратыі працоўных — сацыялісцкай улады.

Далейшае ўмацаванне ўрады саветаў, згуртаванне сусветнага пралетарыята вакол яе і магутны міжнароднага аўтарытэта камуністычнай партыі Савецкага Саюза, пачаўшыся паварот сацыял-дэмакратычных і арганізаваных у працэсе профсаюзы рабочых

у бок рэволюцыйнай класовай барацьбы, нарастанне масавага адпору фашызму і рост рэволюцыйнага руху ў калоніях, заняпад II інтернацыянала і рост Камуністычнага Інтернацыянала — усё гэта паскарае і будзе паскараць развіццё сусветнай сацыялістычнай рэволюцыі.

Капіталістычны свет пераходзіць у перыяд рэзкіх сутычак у рэзультат абвастрэння ўнутраных і знешніх супярэчнасцей капіталізма.

Трымаючы курс на гэту перспектыву рэволюцыйнага развіцця, VII кангрэс Камуністычнага Інтернацыянала заклікае камуністычныя партыі да найвялікшай палітычнай актыўнасці і смеласці, да нястом-

най барацьбы за ўстаўленне адзінства дзеянняў рабочага класа. Устаўленне адзінаго фронту рабочага класа — гэта рашаючае званне падрыхтоўкі працоўных да надыходзячых вялікіх баёў другога туру пралетарскіх рэволюцый. Толькі згуртаванне пралетарыята ў адзіную масавую палітычную армію забяспечыць яго перамогу ў барацьбе супраць фашызма і ўлады капітала, за дыктатуру пралетарыята і ўладу саветаў. «Перамога рэволюцыі ніколі не прыходзіць сама. Яе трэба падрыхтаваць і заваяваць. А падрыхтаваць і заваяваць яе можа толькі моцная пралетарская рэволюцыйная партыя». (Сталін).

Савецкага Саюза, але і залажыла

імперыялістычнымі краінамі, у

Менская камсамольская арганізацыя, уся працоўная моладзь сталіцы рыхтуюцца да XXI Міжнароднага юнацкага дня. На прадпрыемствах праведзены спецыяльныя гукары, канферэнцыі моладзі.

На заводзе імя Варашылава, рыхтуюцца да Міжнароднага юнацкага дня, моладзь арганізавала парашутны гурток, у якім вучыцца 15 чалавек. На заводзе імя Молатава ў Міжнародны юнацкі дзень абудзёцца выпуск групы планерыстаў, фабрыка «Комунарка» падрыхтавала выпуск групы парашутыстаў.

Днём 30 жніўня на сталыёне «Дынама» арганізоўваецца агульна-гарадскі мітынг рабочай моладзі і фізкультурнае свята. Паказ дэманстрацый у аўладанні вышынямі шорта.

У свечы прыме ўдзел левінаградская каманда, якая сустрэнецца на зялёным полі з камандай

Менска. Вечарам 30 жніўня, у садзе «Профінтэрн», абудзёцца вялікі карнавал, для якога заказана 5 тыс. масак. Вылучаны спецыяльныя арганізатары, зацэйнікі гуляняў. 31 жніўня днём, у садзе «Профінтэрн», — арганізоўваецца гуляне для дзяцей, вечарам на Ленінскай вуліцы і на плошчы ля Дома ўрада — масавыя танцы.

У Міжнародны юнацкі дзень — 1 верасня моладзь, рабочыя сталіцы выйдучы на дэманстрацыю, каб яшчэ раз выказаць сваю салідарнасць з пролетарыямі ўсёга свету. На прадпрыемствах ужо ідзе работа па ўпрыгожванню калон. Моладзь раёна на дэманстрацыю прыедзе на калгасных аўтамашынах. З калгасаў паведамаюць, што там упрыгожваюць машыны экспанатамі калгаснага ўраджэа, кветкамі, плакатамі.

У дэманстрацыі прымучыць учзел атрады фізкультурнікаў Менска.

Ля кветачнага кіёска.

у 1934 г. — 2.667 і да 1 жніўня г. г. — 1.788 чалавек.

РАФАЛОВІЧ, УСАВА, КАГАН.

— 0 —

Успех беларускага ільну на замежных рынках

БССР датэрмінова выканала 1-месячны план экспарту ільну на 107 проц. Беларускі калгасны лён, дзякуючы сваёй высокай якасці і добрай апрацоўцы, карыстаецца выдатнай рэпутацыяй на замежным рынку, асабліва ў Бельгіі і Францыі.

Франка - бельгійская фірма «Дюран» — адна з буйнейшых у Еўропе — дала самую станоўчую ацэнку якасці беларускага ільновака. За 1935 год ад імпарцёраў не паступіла ні адной рэкламацыі (прэтэнзіі). На замежным рынку асабліва поспех мае экспартуемы з БССР часаны лён, а таксама ільняныя ачосы.

Будаўніцтва завода пачнецца ў 1936 г. Агульны кошт яго і звязаных з ім работ вызначана ў 2,5-3 млн. руб.

ЗДАРЭНІ

* **Шофер-ліхач.** Шофер грузавой аўтамашыны калгаса «Дняпроўская коммуна» (Лоеўскі раён) Оман, працяжваючы на мястэчку развіцц празмерна вялікую скорасць і пераехаў 5-гадовую Гашу Чарадзік. Дзяўчынка дастаўлена ў больніцу. Шофер арыштаван.

* **Бандыты на выселі.** Ноччу на 27 жніўня на кватэры ў Пётры Гіро — слесара менскага хлебакамбіната (вуліца імя Розы Люксембург, № 20) адбылася п'яная кампанія з 6 грузчыкаў ст. Менск-пасажырская і пачала бойку, пусціўшы ў хол фінкі. У выніку завалкі пяць гасцей, у тым ліку адна жанчына, аказаліся параненымі і пакалечанымі, машынай хуткай дапамогі іх прыпало аштраваць у больніцу.

Адзім паранены Мішкевіч знаходзіцца пры смерці. Паследуючы ўжо на вуліцы вырваўся з рук хуліганаў І. Такоўскага, які спрабаваў аграбіць двух праходзіўшых грамадзян. Усе 6 хуліганаў — Мірончык, Вялікі, Сабан, Булай, Чахоўскі і Холан арыштаваны.

* **Забойства з-за некалькіх яблык.** Калгаснік Осіп Герасіменка з Кажыцкага сельсавета, Чырвонапольскага раёна, зайшоў у сад да свайго суседа Івана Герасіменка і пачаў абіраць яблыкі. Гаспадар саду, убачыўшы гэта, застрэліў Герасіменка Осіпа з ружжа. Забойца арыштаван і аддаецца пад суд.

№ 32 ПАРТКALEГІЯ КПН ВКП(б) на БССР. Парткалегія КПН ВКП(б) на БССР. Нам. адм. рэдактара А. Дзюба.

Дырэктар — народны артыст рэспублікі ГАЛУБОВ

Мастакі кіраўнік Семінаў. Сёння, 29 жніўня.

ЧУЖОЕ ДЗІЦЯ
камедія ў 3-х дзеях.
Пачатак у 8 г. 30 мін. веч.
Вячэрні прадаўца ў рабочай касе ў касе тэатра.

Ад 23 жніўня
Новая праграма

Замесны скарны ільн
ПЕТЭР (Пецька)

Выдатны ўсклад і фільм
Я ВЯРНУСЯ

МАТЭРЫЯЛЫ
VII сусветнага кангрэса
Комінтэрна

на польскай мове:
1. Доклад і заключнае слова тав. Дзімітрава. Ц. 60 к.
2. Доклад тав. Эрколі. Ц. 60 к.
3. Выступленні дэлегатаў Польшчы. Заказы накіроўваць ва ўсе магазаны «КОГІЗ», Белгіза і БАКТ»

Тэхнікум Наргасучоту
прадаўжае
прыём студэнтаў на I курсе
да 10 верасня.
Студэнты забяспечваюцца сталёўкай і стыпендыяй. Інтарватам не забяспечваюцца.
Дырэнцыя.

ПАМЯШКАННЕ БДТ-1 | Беларускі дзяржаўны тэатр
ОПЕРЫ І БАЛЕТА
Сёння, 29 жніўня.
ПРЭМ'ЕРА
КАПЕЛІЯ
БАЛЕТ у трох дзеях.
Музыка ДЭЛІБЭ.
Пастаўка і лібрэто вяселж. артыста респ. ДАПУХОВА Ф. В.
Мастак аэра. БОБЫШЭУ.
Біягет працягваецца ў рабочай касе з 11 да 21 з 4 да 6 гадз. вечара і ў касе тэатра з 12 да 21 з 5 г. веч.
Дырэнцыя паведамае, што 1 верасня пачатак спектакляў раёна ў 8 гадз. вечара.

Школа ФЗВ барысаўскага шкложавода абвешчае набор вучняў па спецыяльнасцях:
банаінікаў — тэрм. р. навучання 6 месяцаў і **шліфоўшчынаў** — тэрм. р. навучання 1 год.
У школу прымаюцца падрасткі абудеўх цэлоў ва ўзросце 17—18 гадоў, якія маюць адукацыю 5—6 груп няпоўнай сярэдняй школы.
Для паступлення трэба падаць заяву з дакументамі: аб адукацыі, узросце (мэтрыка), лаведку аб стане здароўя, аб соцпаходжанні, для калгаснікаў абавязкова даведка аб водпуску з калгаса. Абавязков трэба мець пры себе машыарт.
Паступіўшы забяспечваюцца сталёўкай, інтарватам і сшыпаваным у памеры ад 80 да 85 рус., у залежнасці ад паспяхоўнасці.
Заявы прымаюцца да 25 верасня па адрасу: гор. Нава-Барысаў, п.-а. шкложавода, школе ФЗВ. Для адказу трэба прыклаці паштовы марак на 40 кап.
Заяўкі пачынаюцца 1 кастрычніка.
Дырэнцыя.

Да ведама скончыўшых няпоўную сярэдняю школу
Ва ўноўпобудаванай сярэдняй школе № 19 па Лагойскаму тракту № 37
адкрыт прыём вучняў у 8 клас,
з выкладаннем на беларускай мове.
Заявы падаваць да 31 жніўня ўлічючы у канцелярыю школы.
Загадчык Гарана КУЗНЯЦОВА.
У аддзел аб'яў званіце
па тэл. № 21-360

ВКА БССР «УЦЭМП» **ДЗЯРЖЦЫРК** Сад «ПРОФІНГ-РН» т.л 24-171
29 і 30 жніўня — **ГРАНДЫЁЗНАЯ ПРАГРАМА ў 3 аддзяленнях**
1-я гастроль п'япу-**ЗЛАТАГОРАВА** з яго асістэнтамі ліліпутамі лярнага ілюзіянста
Вышэйшае дасягненне ў г. д. ілюзіі.
Працяг гастролей
А. А. ДЗІЭНДОРФА
з яго ўзорнай каньшнай чыстакроўных коней
Новы паказ дрэсіроўкі.
Працяг гастролей артыста маскоўскай аэстрады
Н. І. КРЭМІНСКАГА
Новы рэпертуар — «Кадры вырашаньне усё» і іншае

Нарвежскія артысты | Гімнесты на кольцах | **2 ЛАСЕН**
2 ПАРМАН | **2 ЛЮФТ** | **КАУЧУК**
Працяг гастролей лясшага жанглёра **ЗАХАРАВА** | Трупа акрабатаў-плечавікоў **ВЕНЕДЗІТАЎ** | Каскал сальто-марталіў
Працяг матчаў французскай барацьбы. Прыбылі новыя барцы.
Сёння, 29 жніўня боюцца тры пары:
1 пара | 2 пара | 3 пара
АРСАВІН — оуспрача двух класч. | **ШУРХАВЕЦКІ** —
ДОМЕННЫ | **АРКАС** — П. ЯРОШ | **САФРОНАЎ**
Барацьбой кіруе арбітр **А. КАРНЭЛ**
Парады выхал усіх прыбыўшых барцоў у 11 г. веч.
Пачатак прадастаўлення ў 8 г. пал гадз. вечара

30 жніўня вялікі дзіцячы ранішнік
Першы раз у раён шніку ўдзельнічае папулярны ілюзіянст **Златагораў** са сваімі ліліпу-тамі-асістэнтамі
Першы раз на ранішніку выступае **Дзізендорф А. А.** з яго ўзорнай каньшнай чыстакроўных коней.
Новы паказ — выдатна дрэсіроўка і цэлы рад іншых нумароў пастанянай праграмы.
Пачатак у 2 гадз. веч. Каса адкрыта з 10 гадз. раніцы.

31 жніўня, у 2 гадзіны дня у актывым залі **беларускага дзяржаўнага політэхнічнага інстытута** склікаецца
агульны сход студэнтаў інстытута,
аля знаходзіцца ў гор. Менску,
ў будынку **абавязкова без спазнення.**
Прафком,
Камітэт ЛКСМБ.

ПАСТАНОВА
ГАЛОУНАГА ДЗЯРЖАУНАГА САЊІТАРНАГА ІНСПЕКТАРА БССР
„АБ ГАНДЛЮ ХАРЧОВЫМІ ПРАДУКТАМІ“

25 жніўня 1935 г.
У раізе гарадоў і раённых цэнтраў неўпарадкаван гандлем вымі прадуктамі на базарах, асабліва зеленай. Не выконваюцца ковыя санітарныя правілы, выданыя Наркаматам унутрашніх БССР і Галоўдзяржсанітспектыяй у ліпені мясяцы гэтага года для на базарах (продаж зеленай з аямлі і т. д.), мае месца фруктаў непасрэдна на аўліцах.
На падставе гэтага **ПАСТАНАУЛЯЮ:**
1. Катэгарычна забараніць мадаль харчовымі прадуктамі, у ватнасіі зеленай, непасрэдна на вуліцах, дазваліўшы продаж толькі ў спецыяльна адведзеных для гэтага мясцах.
2. Продаж здохч. канцэпёрскіх вырабаў і інш. у разлічце выключна ў закрытых шклянках латках, пры палачы іх не рукамі, а пчыпцамі і інш. Ва ўсякай іншай тары продаж забараніць.
3. Забараніць продаж недаспелых фруктаў і нялобраваных мятых, забруджаных і інш.
4. Забараніць продаж якіх-бы там ні было харчовых прадуктаў і ставіць тару з харчовымі прадуктамі непасрэдна на базарах, продаж харчовых прадуктаў у бруднай тары.
5. Катэгарычна забараніць продаж няклеймената мяса.
6. Дзяржсанітспектарам строга сачыць за выкананнем коных санітарных правілаў на гандлю на базарах і гэтага пастанова ватых у невыкананні прычытваць да суровай адказнасці.
Галоўны дзяржсанітспектар БССР НЕЙШАТА

Арганізацыямі Асаавіяхіма пачата рэалізацыя
9-й усесаюзнай латарэі Асаавіяхіма
срод рабочых і служачых.
Распаўсюджванне білетаў праводзіцца на строга добравольных пачатках. Срокі ад 9-й латарэі ідуць на ўмацаванне рончых мерапрыемстваў Асаавіяхіма.
Памятайце, што, набываючы білеты 9-й латарэі Асаавіяхіма, вы аддаеце свае сродкі на абарону нашай краіны і атрымаеце магчымаць выйграць. Па 9-й латарэі будзе разыграны звыш 300 тысяч выйгрышаў на агульную суму 8 мільянаў руб. Выйгрышы ад 25 да 10 тыс. руб. У лічб выйгрышаў падарожжы за граніцу і па СССР, пудыўкі ў драбны пачынку, мэбляроўка кватэры, шывіна, маташкылы, дэталы і многа іншых каштоўных выйгрышаў. Па жадаанню выйгрышы замешваюцца грашыма.
Кошт білета — 1 руб. Захоўвайце латарэйныя білеты праваркі па тыражных табліцах.
Тыраж абудзёцца ў лістападзе 1935 г. Патрабуеце 9-й латарэі ва ўсіх арганізацыях Асаавіяхіма. Ні аднаго латарэйнага бёз білета 9-й латарэі Асаавіяхіма!
Латарэйнае бюро ЦС АСО БССР.